Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ — Διευθυντὴς ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ 202 — ΤΟΜ Ε — ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 13 Φεβρουαρίου 1892 — ΤΙΜΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι δι' ἓν ἔτος νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1892, λαμβάνουσι δωρεὰν τοὺς πέντε ἤδη ἐκδοθέντας τόμους τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ μυθιστορήματος τοῦκ. Στεφ. Ξένου, τὰ «Νέθα Τέκνα», ὅσοι δὲ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομήν των καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεὰν πλῆρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἑτέρων 4 τόμων ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα, ἄνευ δὲ τῆς πληρωμῆς δὲν παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30	ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . δρ. χρ. 45	δρ. χρ. 26

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

ΤΙΜαΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριθῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50. ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΝΕΟΝ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

Θ'.

Δύο ὅροι ἀπαραίτητοι συγκροτοῦσιν τὰ θεμέλια τοῦ μονοπωλίου τοῦ σταφιδοκάρπου. Ἄνευ τῶν δύο τούτων μὴ τὸ ἐπιχειρήσετε, διότι θὰ ἐπέλθῃ ἀναποφεύκτως, ἀναμφισβητήτως τὸ ναυαγιον. Οὔτε σοφία Κυβερνητικὴ οὔτε συμφέρον γενικὸν ἢ ἰδιωτικὸν πρέπει νὰ διαταράξῃ τὸ ἓν ἢ τὸ ἕτερον τῶν δύο, διότι ταῦτα εἶνε οἱ θεμέλιοι κυκλώπειοι λίθοι τοῦ ὅλου μονοπωλικοῦ οἰκοδομήματος, διότι ἄλλως τε θὰ παρακολουθήσωσι περιπλοκαί, δι' ἃς οὔτε ὑπεύθυνοι εἴμεθα, οὔτε δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε ἡμεῖς νὰ προίδωμεν.

Τὰ δύο ταῦτα εἶνε. Αον τῆς φυτείας ὁ περιορισμὸς ἐπὶ πέντε μόνον ἔτη. Βον Ὁλόκληρος τῆς ὁλοκλήρου Ἑλλάδος ὁ σταφιδοκαρπὸς πρέπει νὰ φορτώνηται ἀπ' εὐθείας διὰ τὰς διαμετακομίσεις τῶν διαφόρων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας λιμένων, ὅπως παρὰ τῆς ἐκεῖ Διευθύνσεως ἤθελε κανονισθῆ.

Ὁ περιορισμὸς τῆς φυτείας κατὰ πρώτην ἔποψιν φαίνεται ἀντιβαίνων εἰς τὰς ἐλευθερίας τῆς χώρας. Ἀλλὰ τοῦτο μηδενίζεται ἀπέναντι τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου τῆς χώρας, διότι εἰς πᾶν συμβόλαιον ἐμπορικὸν καὶ πᾶσαν συνθήκην ἑνὸς κράτους, τέλος εἰς πᾶν ναυλοσύμφωνον ἑνὸς πλοιάρχου προβλέπεται, ὅτι τῆς Θείας Προνοίας τὰς ἀποφάσεις οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν δύνανται, οὔτε ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ τὰς κατακρατήσωσι, ὅταν δὲ ἡ Θεία Πρόνοια δὲν παρουσιάζῃ ἐν τῇ παρούσῃ κρίσει τοῦ ἔθνους ἕτερον βεβαιότερον ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον μέσον, βεβαίως προσόδου οὐ μόνον ὅπως ἀποφύγωμεν τὴν χρεωκο-πίαν καὶ τὰς συνεπείας αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναστηθῇ διὰ μιᾶς ἡ ἐθνικὴ πίστις, ἐν Εὐρώπῃ τὸ μέτρον τοῦτο δὲν δύναται παρὰ νὰ ἦνε ἄσπαστον παρὰ τῶν σταφιδοκτημόνων, οὐχὶ δὲ μόνον ἄσπαστον παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐπιμένωσι νὰ γείνῃ διαρκὲς οἱ μᾶλλον περωτισμένοι αὐτῶν, καὶ οἱ κάτοχοι περισσοτέρων στρεμμάτων. Τὸ ἀπαγορευτικὸν ὅμως τοῦτο μέτρον τῆς φυτείας ἡ κυβέρνησις, ἥτις θὰ ἱδρύσῃ τὸ μονοπώλιον τοῦτο, ποτὲ δὲν πρέπει δι' ὅλον τὸν κόσμον νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον, διότι ἡ φυτεία δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ, ἢ μόνον ἐπὶ πέντε τὸ πολὺ ἔτη, τῆς κυβερνήσεως ἐχούσης τὸ δικαίωμα νὰ ἀνανεώνῃ τοῦτο, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, μόνον δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς.

Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος.

Δὲν θὰ παρέλθωσι πέντε ἔτη τοῦ μονοπωλίου καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἀντὶ ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων τόνων σταφίδος, ὅσον παράγει ὅλη ἡ Ἑλλὰς σήμερον, πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς διπλάσιον τοὐλάχιστον ποσόν, ὅπως ἀντιπαραταχθῇ καὶ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν μέλλουσαν ἀνάλωσιν αὐτῆς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ταῖς ἀποικίαις της. Θὰ εὑρεθῇ λοιπὸν εἰς τὴν ἀνάγκην, ἐπειδὴ ἡ ἄμπελος τῆς σταφίδος δὲν εἶνε παραγωγὸς τὸ πρῶτον δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος τῆς φυτείας αὐτῆς, νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς της πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν πέντε ἐτῶν εἰς τὰς νέας φυτείας.

Δὲν χρειάζεται οὔτε διαβεβαίωσις ἐμπορικὴ εἰς τοῦτο, οὔτε μαντείου χρησμός, ἅμα ὁ προορισμὸς τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἐν τῷ μέλλοντι εἶνε

νὰ δοθῇ πρὸς τὸν ἀρχαιότατον πελάτην της ἑξήκοντα χιλιάδες τόνοι διὰ τροφὴν καὶ τὸ ἐπίλοιπον εἰς κατασκευὴν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ὅπως ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὴν εὔωνον οἰνοποιίαν τῆς Γαλλίας, ἢ ἄλλου κράτους, πωληθῇ δὲ εἰς Γαλλίαν, Ἀμερικὴν ἢ ἕτερον μέρος τῆς γῆς εἰς ὁμοίαν τιμὴν ἐκείνης τῆς Ἀγγλίας διὰ τροφὴν, ἢ μικρὸν εὐωνότερον εἰς τρόπον, ὥστε οἱ ἀγοράζοντες τὸν σταφιδοκαρπὸν ἐκ τῆς διαμετακομίσεως τῶν τελωνείων τῆς Ἀγγλίας νὰ μὴ δύνανται νὰ τὸν εἰσαγάγωσι πάλιν καὶ τὸν πωλῶσι πρὸς τὸν ἀγγλικὸν λαὸν, ἐγείροντες νέου εἴδους συναγωνισμὸν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἀναντίρρητον δὲ, ὅτι ἡ οἰνοπνευματοποιία θ' ἀπαιτήσῃ τηλικοῦτον ποσὸν σταφιδοκάρπου, ὥστε πρέπει νὰ διαπλασιασθῇ ἡ παραγωγή, ὅπως ἐπαρκέσῃ ὁ σταφιδόκαρπος εἰς ὅλας ταύτας τὰς χρήσεις κατα συνέπειαν δὲ καταργηθῇ ὁ περιορισμὸς τῆς φυτείας.

Ὑπερβάντες διὰ τῶν τοιούτων γεγονότων τὰς περὶ περιορισμοῦ φυτείας προλήψεις τῶν ἐναντιοπαθῶν τοῦ μονοπωλίου τοῦ σταφιδοκαρποῦ, ἐρχόμεθα εἰς τὸ τῆς φορτώσεώς του δι' ἐξαγωγήν.

Ὅλος ὁ σταφιδόκαρπος τοῦ κράτους ἀναγκαστικῶς πρέπει νὰ φορτώνηται διὰ τὴν χώραν ἐν ᾗ θὰ γείνῃ τὸ μονοπώλιον διὰ τρεῖς λόγους.

1ον Διὰ τὸ βάσιμον τῶν ζυγίων καὶ τῆς ποιότητος.

2ον Διὰ τὰς προπληρωμὰς καὶ ἀποπληρωμὰς αὐτοῦ παρὰ τῆς ἑλλην. Κυβερνήσεως καὶ προλήψεις πάσης καταχρήσεως.

3ον Ὅπως κανονισθῇ καὶ ἐξασφαλισθῇ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ μονοπωλίου καὶ ἡ διαθέτησις τοῦ καρποῦ συμφώνως πρὸς τοὺς αὐστηροὺς καὶ ἀκραδάντους ποινικοὺς νόμους τῆς Ἀγγλίας δι' ὧν τότε λαθρεμπόριον καὶ αἱ καταχρήσεις οἱουδήποτε εἴδους προλαμβάνονται, ἢ ἐὰν μία τούτων διαπραχθῇ, εὐκόλως ἀνακαλύπτεται καὶ βαρύτατα τιμωρεῖται.

Διὰ τὴν πρώτην κατηγορίαν ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις πληρώνει διὰ τῶν νομισματικῶν γραμματίων αὐτῆς τὸν καρπὸν ἅμα τῇ παραλαβῇ του, τὰ ὁποῖα ἀναγκαστικῶς ἐν τῷ κράτει ἰσοδυναμοῦν τῷ χρυσῷ.

Ἅμα ὁ σταφιδοκαρπὸς φορτωθῇ δαπάνῃ τοῦ ἐμπόρου, ἢ τοῦ σταφιδοκτήμονος (διότι διὰ τοῦ μονοπωλίου κακῶς ἐκλαμβάνεται, ὅτι καὶ οἱ ἔμποροι καὶ οἱ κερδοσκόποι καὶ οἱ μεσῖται τῶν πόλεων τῆς ἐξαγωγῆς θὰ ἐκλείψωσιν) ἡ Κυβέρνησις θὰ πληρώσῃ τὰ δύο τρίτα τῆς ὁρισθείσης παρὰ τοῦ μονοπωλίου τιμῆς του κατὰ τὴν ποιότητα τῆς ἐπαρχίας, ἥτις τὸν παράγει διὰ χαρτονομισμάτων της. Ταῦτα πάντα θὰ ὀργανίσῃ δεόντως τὸ ὑπουργεῖον τοῦ θησαυροφυλακείου, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, δὲν θὰ πληρώνῃ δὲ εἰμὴ ὅταν λάβῃ τὰς τρεῖς φορτωτικὰς τοῦ φορτωτοῦ ὑπογεγραμμένας παρὰ τοῦ πλοιάρχου τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς μεταφορᾶς. Τὸ ἕτερον τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἡ Κυβέρνησις θὰ πληρώνῃ μετὰ ἓξ ἑβδομάδας, ὅταν ὁλόκληρον τὸ φορτίον τοῦ ἀτμοπλοίου ζυγισθῇ παρὰ τοῦ τελωνείου τῆς Ἀγγλίας, ὅπως μετακομισθῇ ἐν τῇ διαμετακομίσει. Τὰ ζύγια ταῦτα εἶνε παραδεδεγμένα παρ' ὅλης τῆς Εὐρώπης ὡς ἀδιαφιλονείκητα καὶ αὐθεντικά, συγχρόνως δὲ πρέπει νὰ συμφωνῶσι μὲ τοῦ ἀτμοπλοίου τὴν χωρητικότητα ἐφ' ἧς θὰ πληρωθῇ ὁ ναῦλος καὶ τοὺς πόδας, τοὺς ὁποίους τραβᾷ τὸ ἀτμόπλοιον κατὰ τὴν βύθισιν τοῦ ὁλικοῦ βάρους, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει ἡ χωρητικότης του, δι' ὃ ἐὰν ὑπῆρξε λάθος εἰς τὸ βάρος μιᾶς ἢ τινῶν μερίδων φορτωτῶν, αὕτη ἐγένετο εἴτε εἰς τὸ ζύγιόν των ἐν Ἑλλάδι, εἴτε εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ σταφιδοκτήμονος, τοῦ ἐμπόρου ἢ μεσίτου, ὅστις ἐζήτησε νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν κυβέρνησιν, ὅπως λάβῃ περισσότερα χρήματα διὰ προκαταβολήν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κυβέρνησις ἔχουσα τὸ ἓν τρίτον τοῦ σταφιδοκάρπου εἰς χεῖράς της ἐν Ἀγγλίᾳ εἶνε ἀρκούντως ἐξησφαλισμένη.

Ἐννοητέον, ὅτι ἐὰν τὰ βάρη τινὸς φορτωτοῦ δείξωσι ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν κρατεῖ οὔτε τὸ τρίτον πρὸς ἀσφάλειάν της, καὶ ὅτι τὴν ἐξηπάτησαν διὰ ψευδοῦς δηλωτικοῦ ὁ φορτωτὴς καὶ ὁ ζυγιστὴς εἶνε μόνοι ὑπεύθυνοι καὶ τιμωροῦνται ποινικῶς, τουτέστι παραπέμπονται εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον.

Αὔριον θὰ ἐπιληφθῶμεν τοῦ ζητήματος τῶν ποιοτήτων καὶ τῶν ἀποπληρωμῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 10 Φεβρουαρίου. Ὁ κ. Καρνὼ ἐξηκολούθησε τὴν σειρὰν τῶν συνεννοήσεών του μετὰ βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν. Ἐκάλεσε μάλιστα παρ' ἑαυτῷ γερουσιαστὰς καὶ βουλευτὰς ἀνήκοντας εἰς τὴν δημοσιογραφίαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11 Φεβρουαρίου. Σήμερον ὁ κ. Καρνὼ θὰ καλέσῃ πρόσωπον πολιτικὸν. ἵνα ἐμπιστευθῇ αὐτῷ τὴν ἐντολὴν νὰ σχηματίσῃ τὸ νέον ὑπουργεῖον. Ἄγνωστον ἔτι, ποῖον ἔσεται τὸ ἐκλεχθὲν πρόσωπον ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Δύο ὀνόματα ἀναφέρονται κατ' ἐξοχήν, ὁ κ. Φραισσινὲ πρόεδρος τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργείου καὶ ὁ κ. Δουβὲ γερουσιαστής.

ΣΟΦΙΑ, αὐθημερόν. Τὸ ποινικὸν δικαστήριον ἠθώωσε τὰς κυρίας Καραβέλωφ, Ὀροσακὼφ Γεωργιὲφ καὶ τὰς ἄλλας, τὰς κατηγορηθείσας ὅτι προὐκάλεσαν τὴν ξένην ἐπέμβασιν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἡγεμονίας.

ΒΙΕΝΝΗ, αὐθημερόν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀέργων ἐργατῶν ηὐξήθη ἀπό τινων ἑβδομάδων· δὲν συνέβησαν ἀταξίαι, ἀλλὰ μόνον εἰρηνικαὶ διαδηλώσεις, διαλυθεῖσαι ἄνευ παρεμβάσεως τῆς δημοσίας δυνάμεως. Σήμερον διαδήλωσις ἐπιβλητικωτέρα ἐγένετο ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ δημαρχείου. Πέντε περίπου χιλιάδες ἐργάται ἄνευ ἐργασίας μετέσχον αὐτῆς. Καίτοι δὲν ἀνεφύησαν σοβαραὶ σκηναὶ ἀταξίας, ἡ ἀστυνομία προέβη εἰς πολυαρίθμους συλλήψεις, τινὰς δὲ τῶν συλληφθέντων ἐφυλάκισαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11 Φεβρουαρίου. Ὁ κ. Φραισινὲ ἀπεποιήθη τὴν ἐντολὴν νὰ σχηματίσῃ τὸ νέον ὑπουργεῖον. Ὁ κ. Ρουβιὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ κληθῇ αὔριον εἰς τὰ Ἠλύσσια.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11 Φεβρουαρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον	320
Γαλλικὸν 3 0)0	97.—
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	470.
Δάνειον τουρκικὸν	18.72
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.24

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Αγγλικὰ πάγια	96.—
Νέον ρωσσικὸν....	93,1)2
Ελληνικὸν 5 0[0	63,
» 4 0[0	54,1)2
Αἰγυπτιακὸν	95,
Ἰταλικὴ ράντα	88,—
Προεξοφλητικὸς τόκος	3,0)0

(ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ)

ΒΟΥΛΗ

Σύνοδος Β'. Περίοδος ΙΒ'.

Συνεδρίασις τῆς 12ης Φεβρουαρίου

Προεδρεία Ν. Γεωργιάδου

Περὶ ὥραν πέμπτην ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου καὶ εὑρεθείσης τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης δηλοῖ ὅτι κατὰ τὸν προσεχῆ Μάϊον τελοῦνται οἱ χρυσοῖ γάμοι τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Δανίας καὶ πιθανὸν νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ βασιλεὺς ὅτε θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀντιβασιλείαν ὁ πρίγκιψ Διάδοχος.

Ἀναγινώσκονται διάφορα τηλεγραφήματα ἐκ Ζακύνθου, Λαμίας, Πατρῶν καὶ Τρικκάλων, δι' ὧν οἱ καπνοπῶλαι ἐξαιτοῦνται παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν ἀπόρριψιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ.

Ὁ κ. Δεληγεώργης καταθέτει ἔγγραφα ζητηθέντα παρὰ τοῦ κ. Κοπανίτσα.

Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ναυτικοῦ, τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι ὅταν ἀνέλαβε αὐτὸς τὴν διεύθυνσιν τούτου εὑρίσκετο ἐν κακίστῃ καταστάσει, προτείνει δὲ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια τὰ ὁποῖα λέγει ὅτι εἶνε μεγάλη ἀνάγκη νὰ ἐπιψηφισθῶσι.

1) Περὶ ἀφομοιώσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου.

2) Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ μηχανικοῦ.

3) Περὶ σχολῆς μαθητευομένων.

4) Περὶ σχολῆς θερμαστῶν.

5) Περὶ ἀπαγορεύσεως μεταθέσεως ναυτῶν.

6) Περὶ καταστάσεως τῶν πλοίων.

7) Περὶ προβιβασμοῦ ἀξιωματικῶν, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται ἵνα ἡ ἀπαιτουμένη διετὴς θαλασσία ὑπηρεσία πρὸς προβιβασμὸν γένηται ἐνεργός.

3) Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου.

9) Περὶ ἐθελοντῶν ναυτῶν· διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου παρέχονται προνόμιά τινα εἰς τοὺς ἐθελοντάς, ὡς καὶ δικαίωμα πρὸς κατάταξιν εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς Ἕλληνας.

10) Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς τορπιλικῆς σχολῆς.

11) Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τμήματος τῶν φάρων καὶ φανῶν.

12) Περὶ ἐργοστασιαρχῶν τῶν συνεργείων τοῦ ναυστάθμου.

13) Περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δύο λογιστῶν τοῦ κ. Σταυροπούλου καὶ Παπαγιαννοπούλου. Προήγγειλε δὲ καὶ τὴν κατάθεσιν ἑτέρου νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου περὶ ναυτολογίας.

Ὁ κ. Σέχος λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν προταθεισῶν κατ' αὐτὰς οἰκονομιῶν, παρατηρεῖ ὅτι ὅλοι ἄρχονται τῶν οἰκονομιῶν των ἀπὸ τοῦ στρατοῦ, ἐνῷ δαπανῶνται τόσα χρήματα πρὸς κατασκευὴν ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων καὶ ὑπογείων σηράγκων, διότι δι' αὐτῶν ὡς λέγουσι. καταδεικνύεται ὁ πολιτισμός.

Ἐκτίθεται δὲ κατὰ τῶν οἰκονομιῶν ἐν τῷ στρατῷ καὶ κατὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνδρῶν ἐν ᾗ ἐποχῇ σήμερον ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφόρων σωμάτων τοῦ στρατοῦ εἶνε ἀρκετὰ περιωρισμένος καὶ δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν φρούρησιν τῶν φυλακῶν.

Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ζητεῖ παρὰ τοῦ ἀγορεύοντος πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ ἐν Ἑλβετίᾳ στρατοῦ, ὃν ἀναφέρει πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς προτάσεως αὐτοῦ.

Ὁ κ. Σέχος ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἔχει προχείρους τὰς παρὰ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου ζητουμένας πληροφορίας, εἶτα ὁμιλεῖ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐν τοῖς διαφόροις εὐρωπαϊκοῖς κράτεσι καὶ ἀποδεικνύει ὅτι κατ' ἀναλογίαν ἐκεῖ δαπανῶσι περισσότερα, ἐν ᾧ ἡμεῖς ἐλάχιστα δαπανῶμεν. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν, ἥτις φρονεῖ ὅτι δύναται νὰ γείνῃ δι' αὐξήσεως δαπάνης 7,000 δρχ. ἐνῷ διὰ τὴν διατήρησιν ἀχρήστων σχεδὸν κτηνῶν δαπανῶμεν πολὺ περισσότερα.

Συμπεραίνει δὲ τελευτῶν ὅτι ἐὰν ἐλαττώσωμεν τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν δὲν θὰ ἔχωμεν ὑπηρεσίαν καὶ θὰ εἶνε καλλίτερον νὰ διαλύσωμεν τὸν στρατόν.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Σέχου ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν διάταξιν

καθ' ἣν ἐγείρεται μακρὰ συζήτησις μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Ράλλη ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 10 ε. μ. συμβάσεως τοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ψηφίζεται εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν.

ΚΗΔΕΙΑ Κ. ΖΑΠΠΑ

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν «Πατρίδα» τοῦ Βουκουρεστίου.

Μετὰ μεγίστης καὶ ἐπιβαλλούσης μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθη τὴν 6 Φεβρουαρίου ἐν μέσῳ συρροῆς ὁλοκλήρου τῆς ἑλληνικῆς παροικίας κόσμου, ἡ κηδεία τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Κ. Ζάππα.

Στεφάνους κατέθεσαν ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων καὶ οἱ ἑξῆς:

Ὁ κ. Μάρκος Βρετὸς ἐν ὀνόματι τοῦ κ. Ζαρίφη, ὁ κ. Θ. Γεωργιάδης ἐν ὀνόματι τοῦ κ. Ζαφειροπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χριστοφῆ Ζερλένδη, οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ τεθνεῶτος Χρῆστος καὶ Ἀπόστολος Ζάππας, ὁ συγγενὴς ἰατρὸς κ. Μέξης, ἡ κ. Ἀλιμπέρτη ἐν ὀνόματι τῆς κ. Κεχαγιᾶ, τὸ κομιτάτον τοῦ φιλολογικοῦ ρουμουνικοῦ συλλόγου καὶ ἄλλοι οὓς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγνοοῦμεν.

Χαρακτηριστικὸν ὅμως ἦν ἡ τελεία ἐκ τῆς κηδείας ἀπουσία οὐ μόνον τοῦ ρουμουνικοῦ κοινοῦ ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τέλει. Ὁ φιλάνθρωπος νεκρός, ὁ τοσαύτας ἀγαθὰς παρασχὼν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐκδουλεύσεις καὶ αἱ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἡγεμονικαὶ αὐτοῦ μεγαλοδωρίαι ἐπέβαλλον φρονοῦμεν τοῖς ἁρμοδίοις ρουμουνικοῖς κύκλοις πλείονα ἐκτίμησιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ μεταστάντος. Ἓν μόνον δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐνταῦθα Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἀκαδημίαν, ἐὰν ἐπισήμως δὲν εἰδοποιήθησαν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ζάππα.

Ὁ νεκρὸς τοῦ μακαρίτου μετενεχθήσεται αὔριον τὴν 7 πρωϊνὴν ὥραν εἰς Βροσθένιον. Λόγους ἐπικηδείους ἐν τῷ ναῷ ἐξεφώνησαν πλὴν τοῦ κ. Βουτυρᾶ καὶ εἰς ἐκ μέρους τοῦ ἐνταῦθα Ρουμουνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου. Στέφανοι δὲ κατετέθησαν πλέον τῶν 40.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΚΕΑ: ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Ἀπεβίωσεν εἷς ἀρχαῖος ἀγωνιστὴς ἐν βαθυτάτῃ ἡλικίᾳ ὁ Μιλτιάδης Πάγκαλος καταταχθεὶς εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν συγχρόνως μετὰ τοῦ πρὸ ἐτῶν ἀποβιώσαντος στρατηγοῦ Καρατζᾶ μεθ' οὗ καὶ συνυπηρέτησαν ὡς λοχίαι ἐν τῷ αὐτῷ τάγματι διά τινα χρόνον· ὁ Πάγκαλος παραιτηθεὶς ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ βίου ἠκολούθησεν τὸν ἰδιωτικὸν τοῦ πατρός του ὄντος πολυκτήμονος εἰς Κέαν διακριθεὶς ὡς κάλλιστος δήμαρχος καὶ κάλλιστος οἰκογενειάρχης. Ἡ οἰκογένεια Παγκάλου ἐν Κέᾳ εἶνε ὅσον ἀρχαιοτάτη τόσον καὶ ἀριστοκρατικὴ διότι ἱστορικῶς ποιεῖ πρώτιστον μέρος τῆς πηγῆς τῆς μεγάλης ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας τῶν Πατρικίων Παγκάλων τῆς Βενεττίας τῆς διακλαδωθείσης ἐκ Κέας ἐν Ἑλλάδι εἰς τόσους κλάδους Παγκάλων εἴς τε τὸ Ἀρχιπέλαγος καὶ τὰς Στερεὰς τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ μακαρίτης Μιλτιάδης ἦτο ἀνὴρ καλαισθησίας καὶ ἄκρως φιλαναγνώστης δόσας ἔξοχον ἀνατροφὴν πρὸς τὰ τέκνα του μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίθησαν κυρίως ὁ Μιχαὴλ Πάγκαλος καὶ ὁ Πρόδικος Πάγκαλος.

Ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς Σμύρνην τῷ 1858 ὁ πρῶτος παραιτήθη τῆς ὑπηρεσίας ἑκουσίως καὶ ἤρξατο τὸν δικηγόρον ἐν Σμύρνῃ τῷ 1858 καταργήσας πρῶτος τὸ ἀγυρτικὸν τῶν τότε βασιλευόντων ἐν τῇ μεγαλουπόλει ἐκείνῃ δικηγόρων Πλαρινῶν, Ἀμοίρων καὶ τῶν ὁμοίων εἰσάξας τὴν πανεπιστημιακὴν δικηγορικὴ, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν σπουδάσας καὶ ἀριστεύσας.

Ὁ Πρόδικος Πάγκαλος σπουδάσας τὴν ἰατρικὴν εἰς Παρισίους ἔκαμε ἐξόχους προόδους ἀποκατασταθεὶς εἰς Σμύρνην διακριθεὶς ἐπίσης εἰς τὸ ἐπάγγελμά του ἀλλ' ἄωρως νεώτατος ἀπεβίωσεν τῷ 1879 ἐκ πολυωδύνου ἀσθενείας μεγίστην ἐγκαταλείψας θλίψιν ἐν Σμύρνῃ διότι ἡ πόλις αὕτη καὶ ἡ ἐπιστήμη ἐστεροῦντο ἕνα τῶν ἐπιστημονικωτέρων καὶ φιλανθρωποτέρων μελῶν της. Ὁ ἀποβιώσας πατὴρ Μιλτιάδης ὑπερογδοηκοντούτης ἐνθυμούμεθα δὲν ὑπέστη τὸ πικρὸν ποτήριον τοῦ τοιούτου θανάτου φιλοσοφικῶς.

Ἡ στερεοτυπία τῶν γονέων συχνὰ φέρει δεινὴν ἀσθένειαν τῶν ὀφθαλμῶν. Τοιαύτην ἔπαθε καὶ ὁ δυστυχὴς Μιλτιάδης Πάγκαλος κατὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ τυφλωθεὶς καὶ αὖθις ἰδὼν τὸ φῶς διὰ τῆς θαυμασίας ἐγχειρήσεως τοῦ ἐξόχου τῆς πρωτευούσης χειρουργοῦ Ἰουλίου Γαλβάνη. Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀγαθὲ Μιλτιάδη. Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ θάνατός του ἀφίνει μεγάλην θλίψιν πρὸς τὸν μόνον ἐπιζῶντα υἱόν του Μιχαὴλ τὴν σύζυγόν του Πηνελόπην καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Στέφανον Ξένον ἀρχισυντάκτην τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος».

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΑ

Χθὲς ἀνελθόντες εἰς τὰ ἀνάκτορα παρουσιάσθησαν τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ πολλοὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας.

×

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ

Χθὲς περὶ τὴν 1 μ. μ. ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις τῶν ἐσχάτως ἀπονεμηθέντων μεγαλοσταύρων τῆς ναυτικῆς ἀξίας τῷ ἡμετέρῳ βασιλεῖ καὶ τῷ πρίγκιπι Νικολάῳ ὑπὸ τῆς Ἱσπανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ τελετὴ τῆς ἐπιδόσεως ἐγένετο ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ θρόνου διὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἱσπανίας Πραδὲ-Νεντουγιέ, παρακολουθουμένου ὑπὸ τοῦ α'. γραμματέως τῆς Ἱσπανικῆς πρεσβείας καὶ παρισταμένου ἐκ τῶν αὐλικῶν τοῦ τελετάρχου κ. Μπουτούρη.

Ὁ Βασιλεὺς δεχθεὶς τὰ παράσημα διεβίβασε διὰ τοῦ κ. πρεσβευτοῦ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ τῇ κυβερνήσει του.

×

Η ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΟΥ ΤΩ Ν. ΚΕΒΙΔΗ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν παρουσιασθεὶς παρὰ τῷ νέῳ Κεδίβῃ ὁ ἀναπληρῶν τὸν πολιτικὸν πράκτορα ἐν Αἰγύπτῳ κ. Εὐγενειάδης ἐπέδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου βασιλέως ἀπονεμηθέντα αὐτῷ Μεγαλόσταυρον, δεχθεὶς θερμοτάτας εὐχαριστηρίους ἐκφράσεις ἐκ μέρους τοῦ νέου Κεδίβου.

×

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΛΗΣΤΕΥΣΙΣ ΤΑΜΕΙΟΥ

Καθὰ ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Σάλπιγγι» ὁ διευθύνων τὸ τηλεγραφεῖον Δαδίου τηλεγραφητὴς Ν. Παπακυριαζῆς οἰκονόμησε ὅλας τὰς εἰσπράξεις τοῦ ἐκεῖ τηλεγραφείου αἵτινες κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς ἀνέρχονται εἰς τὰς 7.000 δραχμὰς καὶ ἔλαβεν καὶ αὐτὸς ἄγνωστον διεύθυνσιν.

×

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ

Καθὰ γράφει ἡ ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Κωνσταντινούπολις» ὁ Μ. Βεζύρης Δζεβὰτ πασᾶς κατὰ τὴν τελευταίαν συνέντευξιν του μετὰ τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου ἐδήλωσεν αὐτῷ ἐπισήμως ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐν Κων]πόλει ἀντιπροσώπου αὐτῆς κ. Βούλκοβιτς διεβεβαίωσεν ὅτι ὁ ἐσχάτως ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Σοβράνιε νόμος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἑλλ. γλώσσης ἐν Βουλγαρίᾳ δὲν θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν. Ἡ δήλωσις αὕτη ἐγένετο καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων ἐν Κ)πόλει.

×

ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Προχθὲς πολλοὶ Κρῆτες μετέβησαν εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ οἰκίαν τοῦ Γ. Χαυτάκη ἔνθα ὑπῆρχε ἡ Μαριγὼ Κατιλιεροπούλου ἣν ὁ πατρυιὸς της Πορτοκαλάκη ἔφερε ἵνα ὑπανδρεύσῃ μετὰ τοῦ μνηστῆρος της Γ. Χαυτάκη. Ἐκεῖ ὅμως ἠγέρθη σφοδρὰ φιλονεικία ἥτις ἐπὶ τέλους κατέληξε εἰς τὸν τραυματισμὸν τοῦ Χαυτάκη διὰ περιστρόφου κατὰ τὸν πῆχυν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ὑπὸ τοῦ Ἀθ. Πορτοκαλάκη εὐτυχῶς ἀκινδύνως.

×

ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΕΝΤΕΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Οἱ ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ νοσηλευόμενοι φοιτηταὶ Γίντζος καὶ Γεωργίου ἐκ τῶν πρό τινων ἡμερῶν κατενεχθέντων τραυμάτων των, μετ' ὀλίγας ἡμέρας πιστεύεται ὅτι θέλουν ἐξέλθει. Τὰ τραύματά των ἐπιπόλαια ἄλλως τε ἤρξαντο ἐπουλούμενα. Πιστεύομεν πλέον εἰς τὸ ἑξῆς καὶ ὁ εἷς νὰ παύσῃ ὢν τόσον ἀστεῖος καὶ ὁ ἕτερος ἄλλο τόσον παράφορος.

×

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΠΛΑΞ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΟΥ ΡΑΓΚΑΒΗ

Κατὰ τὴν τελευταιαν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐξηνέχθη πρότασις ἐκ μέρους τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Κ. Ξένου ὅπως προσκολληθῇ ἄνωθεν τῆς θύρας τῆς εἰσόδου μαρμαρίνη πλὰξ φέρουσα τὰ ἑξῆς «Ὁ Ραγκαβῆς ἀπέθανε». Ἡ πρότασις τοῦ κ. Ξένου ψηφισθεῖσα ἐστάλη τῇ Νομαρχίᾳ πρὸς ἔγκρισιν πρόκειται δὲ ἤδη νὰ ἐρωτηθῇ καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας ἂν ἐπιτρέπῃ νὰ στηθῇ ἡ πλάξ. Πιστεύομεν ὅτι οὐδὲν πρόσκομμα εἶνε δυνατὸν νὰ παρεμβληθῇ ἐκ μέρους των δι' ἄνδρα, ὅστις ἐδόξασε πανταχοῦ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα.

×

ΔΙ ΑΠΟΚΡΕΩ ΕΝ ΤΗΝΩ

Μεγάλη ἐν Τήνῳ χλιαρότης ἐπικρατεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, γράφει ἡ «Ἠχὼ τῆς Τήνου» τῶν ἀπόκρεω. Ἡ πενία μαστίζει ὅλας τὰς ἐργατικὰς τάξεις ἕνεκεν τῆς ἐλλείψεως ἐργασίας, ἡ δὲ κατήφεια μόνη χρωματίζει τὰ πρόσωπα τῶν κατοίκων.

×

ΖΕΥΓΟΣ ΠΥΡΚΑΙΩΝ

Αἱ ἐκ τῶν καπνοδόχων πυρκαϊαὶ κατήντησαν τόσον συνήθεις καὶ τόσον συχναὶ ὅστις καιρὸς εἶνε νομίζομεν νὰ ληφθῇ ποιά τις πρόνοια καὶ περὶ τοῦ ζητήματος ἵνα μὴ συμβαίνωσι συχνὰ πυκνὰ πυρκαϊαὶ αἵτινες ἐπὶ τέλους δύνανται νὰ λάβωσι καὶ εὐρυτέρας διαστάσεις, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε δύσκολον ἀρκεῖ μόνον σχετικὴ ἡ διάταξις καὶ συντόμως ἡ πόλις θὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ κολλητικοῦ τούτου κακοῦ.

Προχθὲς πάλιν δύο κατὰ σειρὰν ἀναφλέξεις καπνοδόχων εἴχομεν, τὴν μίαν κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς καὶ τὴν ἑτέραν κατὰ τὴν ὁδὸν Πινακωτῶν, εὐτυχῶς ἡ ἔγκαιρος συνδρομὴ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐπέφερε τὴν ταχεῖαν αὐτῶν κατάσβεσιν.

×

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Προχθὲς ἐν τῇ κεντρικῇ ἀγορᾷ συνεπλάκησαν ὁ λαχανοπώλης Εὐάγ. Ἀθανασίου μετὰ τοῦ δερματοπώλου του Κωνστ. Κονότου ἕνεκα πολιτικῶν φλυαριῶν

Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς συμπλοκῆς ὑπῆρξε ὁ κατὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τραυματισμὸς τοῦ πρώτου διὰ μαχαίρας. Ὁ δράστης συνελήφθη.

×

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Σήμερον 13 Φεβρουαρίου 2 μ. μ. προσκαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τῶν Μικρασιατῶν εἰς ἐπαναληπτικὴν συνεδρίαν ἐν τῇ Ν. Α. αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς συζήτησιν τῶν ἕνεκα μὴ ἀπαρτίας ὑπολειφθέντων ζητημάτων.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδή τινες τῶν ἐνταῦθα κ. συνδρομητῶν μας παρεπονέθησαν, ὅτι δὲν λαμβάνουσι τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» παρακαλοῦνται πάντες οἱ κ. συνδρομηταὶ καθὼς καὶ οἱ μὴ συνδρομηταὶ οἱ ἀνέκαθεν λαμβάνοντες δωρεὰν τὸ φύλλον, ὅπως εἰδοποιῶσι αὐθημερὸν ἡμᾶς ὁσάκις ἡ διανομὴ τοῦ φύλλου δὲν γίνεται τακτική.

Ο ΑΡΧΙΛΗΣΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ

Κατὰ τὸν ἐκ Σόφιας ἀνταποκριτὴν τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου, φαίνεται, ὅτι ὁ ἀρχιλῃστὴς Λευτέρης ἐτρέφετο καὶ προὐστατεύετο ἐν τοῖς βουλγαρικοῖς χωρίοις τῆς ἐπαρχίας τῆς Ἀδριανουπόλεως ὑποκρινόμενος τὸν πολιτικὸν πράκτορα καὶ ἐπιδεικνύων ὡς διαπιστευτήρια τὰς εἰκόνας τοῦ Τζάρου, τοῦ Ἀκζακὼφ, καὶ τοῦ Μητροπολίτου Πλάτωνος ἐπίσης δὲ ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν τοῦ Ζάγγωφ καὶ ἄλλα συστατικά, ἀνακαλυφθέντα ἐν τοῖς θυλακίοις αὐτοῦ μετὰ τὸν θάνατόν του. Εἶχεν μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ ἐπὶ ὀκταετίαν εἰσβάλει κατὰ διαλείμματα εἰς τὸ κυβερνεῖον Βούργας. Ἐν ὅλῳ δὲ ᾐχμαλώτισεν 24 ἄτομα πολλὰ τῶν ὁποίων παρευθὺς ἀπέλυσεν. ἐνῷ ἄλλους ἀντὶ μεγάλων λύτρων.

Πλούσιόν τινα τῷ 1885 ἀπέλυσαν ἀντὶ 3,500 λιρῶν τουρκικῶν ἄλλον δὲ ἀντὶ 3500 λιρῶν, οὗ ὅμως ἀπέκοψε καὶ τοὺς δακτύλους.

Παρὰ τὴν Σωζόπολιν ἀφοῦ ἀφήρεσε τὴν στολὴν χωροφύλακός τινος, τὸν ἀπέλυσεν. Ἐφόνευσε ἄλλοτε παῖδα 14 ἐτῶν, οὗ ὁ πατήρ του δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ τὸ λυτρώσῃ ἀντὶ 800 λιρῶν. Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Λευτέρη ἐγένετο εἰδημόνως καὶ θαρραλέως ὑπὸ τοῦ Κωστὼφ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου ἡγουμένου 13 χωρικῶν καὶ ἑνὸς χωροφύλακος.

Οἱ λῃσταί, 4 τὸν ἀριθμὸν ἐνήδρευον ἔν τισι καλύβαις ποιμένων ἐν τοῖς ὀρεινοῖς κυβερνείοις τῆς Ἀσχρανλίας, περίπου 10 μίλια μακρὰν τῆς Βούργας.

Ὁ Κωστὼφ περιζώσας τὸ μέρος προὔτρεψε τοὺς λῃστὰς νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ κρυσφήγετον αὐτῶν πυροβολῶν κατ' αὐτῶν.

Ὅτε ὁ Λευτέρης ἐνεφανίσθη ὁ Κωστὼφ κατακείμενος ἐν τῇ χιόνι ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ, ὃν καὶ ἐπλήγωσεν ἡ δευτέρα δὲ βολὴ ἔρριψεν αὐτὸν χαμαὶ τρέχοντα, ὅτε ἠγέρθη ταχέως ὁ Κωστὼφ καὶ διὰ τοῦ ξίφους ἀπέκοψεν τὴν κεφαλήν του.

Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐπὶ πολὺ διαρκέσασαν δύο χωρικοὶ ἐπληγώθησαν ἐπικινδύνως, ἐκ τῶν λῃστῶν εἷς ἐφονεύθη, ἕτερος ἐπληγώθη ὁ δὲ τρίτος ἀπέδρα, ὁ δὲ τελευταῖος ἀκολούθως ἐφονεύθη. Ἡ δὲ κεφαλὴ τοῦ Λευτέρη προσηλωθεῖσα ἐπὶ κοντοῦ περιήχθη ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Βούργας, πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν κατοίκων.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Ἐκ τῶν χθὲς ἀφιχθέντων Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων μεταφέρομεν περὶ τῆς ἥττης καὶ παραιτήσεως τοῦ τέως ἰσχυροτάτου Γαλλικοῦ ὑπουργείου τὰ ἑξῆς ἄξια λόγου.

Τὸ ὑπουργεῖον ἡττήθη τὴν ἑσπέραν ταύτην ἐν τῇ Βουλῇ ἐν τῷ περὶ ἑταιριῶν καὶ σωματείων νομοσχεδίῳ. Ἡ συζήτησις ἤρξατο ὑπὸ τοῦ κ. Χουβάρτ, ὅστις καθυπέβαλε κατεπείγουσαν πρότασιν δηλ. τὴν ἀναβολὴν τῆς δευτέρας ἀναγνώσεως τοῦ μέτρου τούτου. Συνηγόρησε δὲ ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ πρὸς ἀνταπάντησιν τῶν δηλώσεων τῶν Καρδιναλίων, οἵτινες ἠρνήθησαν τὴν εἰς τοὺς νόμους τῆς χώρας ὑποταγήν. Οἱ ἄμβωνες μετεβλήθησαν εἰς πολιτικὰς λέσχας, ἡ δὲ προσδοκωμένη τοῦ Πάπα ἐπιστολὴ δὲν ἐφάνη εἰσέτι, ἡ δὲ Κυβέρνησις φαίνεται ἄπελπις ἐν τοιαύτῃ πραγμάτων καταστάσει καὶ ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ δείξῃ, ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν ἦτο μόνον πρὸς ἀπειλήν, ἀλλ' ὅπως προθύμως ἐπιψηφισθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ. Τὸν κ. Χουβάρτ διεδέχθη ὁ Κασσαγνιάκ, ὅστις κατήγγειλεν τὸ νομοσχέδιον ὡς μυσαρὸν καὶ ὑποκριτικόν.

Ἐνορᾷ δ' ἐν αὐτῷ μᾶλλον ἀπειλήν, ἢ νουθεσίαν εἰς τὸν κλῆρον πρὸς μεταβολὴν τῆς διαγωγῆς του ἢ ὡς δῶρον πρὸς τοὺς ῥιζοσπάστας. Ἐὰν δὲ τοῦτο ἐπιψηφισθῇ, θέλει προκαλέσει τὸν χωρισμὸν μεταξὺ τῶν πραγματικῶν καὶ πλαστῶν Καθολικῶν.

Εἶτα ὁ πρωθυπουργὸς Φρεσυνὲ ἀνελθὼν τὸ βῆμα συνιστᾷ τὸ νομοσχέδιον ὡς σπουδαῖον οὐχὶ πρὸς καταδίωξιν τῆς Ἐκκλησίας ἀλλ' ὅπως τακτοποιήσῃ τὸ Statusquo τῶν παντοειδῶν σωματείων. Ἐνστάσεις πάντοτε ἐγένοντο κατ' αὐτοῦ ὡς κατὰ παντὸς νομοσχεδίου τόσον λεπτοῦ ἀντικειμένου, ἀλλὰ ἱκανοποιητική τις ἀποκατάστασις δὲν ἦτο καὶ ἀδύνατος. Τοῦτο δὲ δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐφ' ὅσον ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ Κράτος. Ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν ἐθεώρησεν αὐτὸ ὡς πρόδρομον σχίσματος τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ κράτους, καθότι συνῆψεν αὐτὸ πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου. Ἐάν, τῷ ὄντι, ὁ κλῆρος ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον λάβῃ πολιτικὸν χαρακτῆρα, τότε ἡ κυβέρνησις ὤφειλε νὰ σκεφθῇ περὶ τῶν ἀναγκαίων μέτρων. Ἡ δήλωσις τῶν Καρδιναλίων ἔχει βεβαίως πολιτικὸν χαρακτῆρα, καὶ ὁποιοσδήποτε εἶνε ὁ σκοπὸς τῶν ὑποκινητῶν ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι θέλει θίξει σπουδαῖα συμφέροντα τῶν καθολικῶν καὶ βασιλοφρόνων. Ἔχει δὲ λόγον νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἡ ἁγία ἕδρα, ἂν καὶ προεκλήθη νὰ εἴπῃ τὸν τελευταῖον αὐτῆς λόγον, δὲν ἀπήγγειλεν ὅμως ἔτι αὐτόν. Ἡ ὑπόμνησις, ὅτι ὁ Πάπας ἀναμιγνύεται ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς τῆς Γαλλίας, ἐγένετο δεκτὴ μετὰ σκωμμάτων ἐκ μέρους τινων βουλευτῶν, ὁπότε ὁ Φραισινὲ ἀνταπαντῶν ἀμέσως μετὰ βεβαιότητος εἶπεν, ὁ Παπας εἶνε πρόθυμος εἰς πᾶν ὅ,τι δήποτε ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς Γαλλίας, καὶ ὅτι οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῶσι τὴν παράδοσιν τῆς συνδιασκέψεως μετὰ τοῦ Βατικανοῦ ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων. Ἡ πρώτη ὅμως φροντὶς τῆς κυβερνήσεως εἶνε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς χώρας οὗ ἕνεκεν ἡ πολιτικὴ τῆς μετριότητος δὲν ὤφειλε νὰ διακοπῇ.

Ἡ διαβεβαίωσις αὐτὴ διεκόπη ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς, ὁ δὲ Φραισινὲ κτυπήσας μετὰ ταχύτητος τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνεφώνησεν.

Ἐγκατελείψαμέν ποτε ἡμεῖς τὰς ἀρχὰς τῆς Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως; δὲν ὑπεδείξαμεν πάντοτε τοὺς ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν κληρικῶν κινδύνους (φωνὴ ἐξ ἀριστερῶν μετ' εἰρωνείας «καὶ ἀλλ' ἡ ἐπέμβασις ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ μέχρι σήμερον) πολὺ καλὰ ἀνταπαντᾷ ὁ Φραισινέ,» μέρος τοῦ κλήρου δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὰς σοφὰς συμβουλὰς τὰς δοθείσας εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς φωνῆς ἐκείνης ἥτις εἶνε αὐθεντικωτέρα τῆς ἐμῆς καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸν ἀγῶνα μετὰ τῆς ζωηρότητος τῆς ὑπαγορευομένης ὑπὸ τῆς γλώσσης τινῶν Καρδιναλίων.

Τότε θὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῆς γενικῆς ψηφοφορίας, ὅπως ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν πνευμάτων τῶν τόσων ἀντικειμένων. Ἡμεῖς ἀνήκομεν εἰς τὰ νεωτερίζοντα πνεύματα. Ἀντιπροσωπεύομεν τὴν οὐδετερότητα τοῦ κράτους μετὰ τῆς θρησκείας, ἥτις δέον περιορίζηται ἐντὸς τῆς ἰδίας αὐτῆς δικαιοδοσίας. Ἀντιπολιτεύονται ἡμᾶς ἄνθρωποι σεβαστοί, ἀλλ' ἄνθρωποι προκατειλημμένοι ἐκ θρησκευτικῶν συμφερόντων καὶ πεπεισμένοι, ὅτι δύνανται νὰ ὑπερασπισθῶσι τὰ συμφέροντα ταῦτα μόνον, οἰκειοποιούμενοι τὰ δικαιώματα τοῦ κράτους. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων πολιτειῶν ἠδύνατο νὰ γεννηθῇ δισταγμός τις ἐκ μέρους τινῶν ψηφοφόρων. Ἐὰν ἐν τῇ ψηφοφορίᾳ ἡ αἴτησις τοῦ κατεπείγοντος ἐννοῇ, ὅτι θὰ ἦτο τὸ ἀπαραίτητον προοίμιον τοῦ σχίσματος τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ κράτους, δὲν δυνάμεθα νὰ συναιτερισθῶμεν. Ἐάν, τοὐναντίον, τότε ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν τρόπον ἐνεργείας προηγούμενον εἰς ἑτοιμοτέραν ἀπόφασιν, ἣν δὲν δυνάμεθα οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον νὰ παραδεχθῶμεν.»

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ πρωθυπουργοῦ μετὰ βοῆς ἀπεδοκιμάσθησαν ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς, καὶ ὁ Φραισινὲ ἐξέφρασε τὴν ἔκπληξίν του ἕνεκα τῶν συχνῶν διακοπῶν ἐκ μέρους τῆς ἀριστερᾶς.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

Κατὰ τὸν ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτὴν τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου μεγάλη ἀγανάκτησις ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ κυριωτέρᾳ πόλει τῆς Ἠπείρου διὰ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ τούρκου διοικητοῦ, ὅστις ἠπείλησε νὰ κλείσῃ ἁπάσας τὰς δημοτικὰς σχολὰς καὶ ν' ἀποπέμψῃ τοὺς διδασκάλους, ἐὰν διδάσκηται ἐν αὐταῖς ἡ ἱστορία καὶ ἡ γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος. Ἐπί τινα χρόνον κατεδιώχθησαν οἱ ἐν τοῖς διαφόροις διαμερίσμασι Ἕλληνες, ἐπὶ ποικίλοις λόγοις, ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, οἵτινες ἐφαίνοντο παρωργισμένοι ἐπὶ τῇ τακτικῇ καὶ ἡσύχῳ συμπεριφορᾷ καὶ τῇ ταχείᾳ προόδῳ αὐτῶν,

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Ἐν Αὐστρίᾳ, καθὼς καὶ ἐν Ἱσπανίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ, τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἄνω τῶν 1000 ἄεργοι Βοεμοὶ ἐργάται ἀπέστειλαν ἀντιπροσώπους εἰς τὸν δήμαρχον τῆς Πράγας καὶ εἰς τὸν νομάρχην κόμητα Τούν, ὅπως ζητήσωσι ἐργασίαν. Εὐθὺς ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ κόμητος, ὅστις παρώτρυνεν αὐτοὺς νὰ ἀποφύγωσι τὰς ταραχώδεις διαδηλώσεις ὑποσχεθεὶς ὅτι θὰ φροντίσῃ περὶ αὐτῶν τὸ κατὰ δύναμιν. Εἶτα δὲ ἡ «Ἐπίσημος Ἐφημερὶς» τῆς ἐπαρχίας προσεκάλεσεν ἅπαντας τοὺς μεγάλους ἐπιχειρηματίας καὶ ἐργολήπτας, ὅπως γνωστοποιήσωσι ἄνευ ἀναβολῆς πόσους ἐργάτας δύνανται νὰ προσλάβωσιν. Ἐν Βιέννῃ ὅμως ὁ ἀριθμὸς εἶνε πολὺ ἀνώτερος, οὗτοι δὲ ἀναμένουσι ἀνυπομόνως τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων, ὅσον ἀφορᾷ τὰς βελτιώσεις τοῦ νέου ἄστεως δι' οὗ θὰ συγκοινωνῶσι τὰ πέριξ μετὰ τῆς πρωτευούσης. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς μεγάλης ταύτης ἐπιχειρήσεως ἐψηφίσθη ἤδη ὑπὸ τοῦ δημοτ. συμβουλίου καὶ τῆς Ἐπαρχιακῆς Διαίτης τῆς Κατωτέρας Αὐστρίας, καὶ νῦν ἀναμένεται ἡ ἀπόφασις τῆς βουλῆς. Βαθυτάτην ὅμως λύπην ᾐσθάνθησαν ἀκούσαντες, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβραδύνῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σχέδιον ἐπὶ ἓν ἔτος, ὅπερ ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσε διὰ τῆς «Ἐπισήμου Ἐφημερίδος.» Ἤδη εἶνε ἀδύνατον νὰ γείνῃ ἔναρξις ἐπὶ τοῦ παρόντος τῶν ἐργασιῶν ἐπειδὴ πρέπει ἐν πρώτοις οἱ τῆς πόλεως μηχανικοὶ νὰ τελειώσουν τὸ γενικὸν σχέδιον πρὶν ὁ σιδηρόδρομος τοῦ Ἄστεως ἀρχίσῃ. Τὸ δὲ σχέδιον τοῦτο δὲν θὰ περατωθῇ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἐπομένου θέρους, ἡ δὲ βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ τὸ νέον νομοσχέδιον πρὸ τοῦ Πάσχα καὶ ἑπομένως οἱ δυστυχεῖς ἄεργοι ἐργάται πάντες θὰ ἀναμένωσι μέχρι τοῦ προσεχοῦς φθινοπώρου.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Μαδρίτης ἡ ἡσυχία ἀπεκατέστη πλέον ἐντελῶς ἐν Βιλβάο, ὁ στρατηγὸς δὲ Λόμα διέταξεν ἵνα τὰ στρατιωτικὰ σώματα, ἅτινα ἐστάλησαν πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὰ γνωστὰ συμβάντα ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς θέσεις των ἕκαστον. Ἐντελῶς δὲ ἔληξεν καὶ ἡ ἔρις ἀναφυεῖσα μεταξὺ τῶν μεταλλορύχων. Ὡς προφυλακτικὸν μέτρον τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἐν Σαραγόσσᾳ, μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν των περιεκλείσθησαν εἰς τὸν στρατῶνα κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἡ ἀστυνομία ἐν Κάδιζ ἐξακολουθεῖ συλλαμβάνουσα ἐπὶ ὑπόψᾳ πολλοὺς ἀναρχικούς. Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἱσπανικῆς Τραπέζης ὑποτιμῶνται ὁσημέραι. Ἐν τῇ βουλῇ ὁ κ. Καστενάδης ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἠρνήθη ὅτι ἡ Τράπεζα προτίθεται νὰ ὑπερτιμήσῃ τὸν προεξοφλητικὸν τόκον.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Τὰ ὑψηλότερα δένδρα τοῦ κόσμου πιστεύεται ὅτι εἶνε 3, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐν Καλλιφορνίᾳ ὕψους 325 ποδῶν, τὰ δὲ δύο ἐν Βικτωρίᾳ ὑψ. 435 καὶ 450.

***

Τὸ ζαχαροκάλαμον καὶ τὸ κακάον ἀνθίζει, ὅταν βραχῇ μὲ δροσερόν, ἢ μὲ θαλάσσιον ὕδωρ.

***

Ὁ Νικόλαος Κοπέρνικος ἐγεννήθη τὴν 19 Φεβρουαρίου 1473, ἀπεβίωσε δε τὴν 11 Ἰουνίου 1543.

***

Ἡ 19η Φεβρουαρίου ἦν ἡ 89 ἐπέτειος τῆς ἐπανορθώσεως τῆς ὁμοσπονδίας ἐν Ἐλβετίᾳ.

***

Ὁ Μολιέρος ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις πρὸ 219 ἐτῶν.

***

Καθὰ λέγεται ὁ κ. Ἔδισσων τελειοποιεῖ μηχανισμόν, δι' οὗ ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν σκαπανεῖς, ἐν φρουρίῳ εὑρισκόμενοι, δύνανται νὰ καταστρέψωσι ἔφοδον. Ὁ μηχανισμὸς οὗτος ῥίπτει ἠλεκτρισμένον ὕδωρ. Συνελόντι δ' εἰπεῖν τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ὁπλίζωνται μετὰ συρίγκων, αἵτινες ἐξ ἅπαντος εἶνε εὐθηνότεραι ἂν καὶ εἶνε τόσον θανατηφόροι ὅσον καὶ τὰ ἄλλα ὅπλα.

***

Ὁ μουσικὸς συνθέτης Ἰάκωβος Μάγιερμπεργ ἐγεννήθη ἐν Βερολίνῳ τῷ 1794, ἀπεβίωσε δ' ἐν Παρισίοις τῷ 1864. Φαίνεται ὅτι ἦν καταγωγῆς ἑβραϊκῆς. Τὰ ἀριστουργήματά του εἶνε ὁ Προφήτης, οἱ Οὐγενότοι, Ροβέρτος ὁ Διάβολος ἡ Ἀφρικανὴ καὶ ἄλλα. Διὰ τῆς μουσικῆς του δὲ ὁ Μάγιερμπεργ παρίστα τὸ πᾶν.

***

Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας γεννηθεὶς ἐν Κερκύρᾳ ἐχρημάτισεν ὑπασπιστὴς παρὰ τῷ Κζάρῳ Ἀλεξάνδρῳ γενόμενος δὲ τῷ 1827 κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ἐδολοφονήθη τῷ 1831.

***

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτείαις ἐξεδόθησαν πλέον τῶν 5,000 νέων βιβλίων.

***

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Χριστιανῶν ἐν ταῖς Ἰνδίαις ἀνέρχεται εἰς 2,284,191 ἤτοι αὔξησις κατὰ 250,000 περίπου ἐντὸς δεκαετίας.

***

Κατὰ μέσον ὅρον ἐν Σικάγῳ ἐτησίως τελοῦνται 15,000 γάμοι.

***

Ἐν τοῖς θυλακείοις ἀποβιώσαντος τινος πρὸ ὀλίγου αἰφνιδίως ἐν Λίνδειλ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἀνεκαλύφθησαν δώδεκα φωτογραφίαι κορασίων εἰς ἃ εἶχε ὑποσχεθεῖ νὰ νυμφευθῇ ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς χώρας. Ἑκάστης δὲ φωτογραφίας ὄπισθεν αὐτῶν εἶχε γεγραμμένην τὴν ὁρισθεῖσαν ἤδη διὰ τὸν γάμον των χρονολογίαν.

***

Κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τοῦ Προέδρου ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτείαις πλέον τῶν 12,500,000 ἀνθρώπων κέκτηνται το δικαίωμα τῆς ψηφίσεως.

***

Οἱ γεωργοὶ τοῦ κομιτάτου τῆς Μονρόης παρὰ τὸν Μισισσιπὶ διέθεσαν 265 πλέθρα γῆς διὰ τὴν φυτείαν τοῦ πεπέρεος.

Ληξάσης τῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ φύλλῳ δημοσιεύσεως τῆς σπουδαίας πραγματείας «Πῶς κυβερνᾶται ἡ Μεγάλη Βρεττανία» ὀφείλομεν νὰ γνωστοποιήσωμεν, ὅτι ἡ ἐπιτυχεστάτη καὶ λαμπρὰ αὕτη μετάφρασις ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Φωμπλὰν ἐγένετο παρὰ τοῦ ἐγκρατεστάτου τῆς ἀγγλικῆς κ. Ἐμμ. Ι. Μαυρογορδάτου, ὅστις κοινωφελῶς φερόμενος δωρεὰν παρεχώρησεν αὐτὴν πρὸς τὸ κοινὸν διὰ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος». Εὐχαριστοῦντες αὐτὸν ἀπὸ καρδίας προσθέτομεν, ὅτι ἡ μετάφρασις αὕτη «πῶς κυβερνᾶται ἡ Μεγάλη Βρεττανία» πωλεῖται σήμερον εἰς τεῦχος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Π. Ἰασεμίδου ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 24 ἀντὶ δραχ. 3. Περιττὸν νὰ συστήσωμεν αὐτήν, διότι φρονοῦμεν, ὅτι οὐ μόνον ἕκαστος βουλευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἕκαστος πολιτευτὴς τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν κράτους ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὸ τεῦχος τοῦτο, ὅπως καταφεύγῃ εἰς τοῦτο διὰ πᾶν σκολιὸν συνταγματικὸν ζήτημα παρ' ἡμῖν ἀναφυόμενον, διότι ἡ Ἀγγλία εἶνε τὸ πρότυπον ὅλων τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν.

98

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760 — 1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.
Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΓΒ΄.

(συνέχεια).

Μία παγὶς

Ὁ Δερβεντζῆ-πασσᾶς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὴν σατραπικὴν αὐτοῦ θέσιν εἶχε ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ νὰ κατὰστρέψῃ τοὺς ἁρματωλούς, διὰ δύο τρόπων, ἢ τούτους καταδιώκων ἀδυσωπήτως ἢ διὰ ὑποσχέσεων καὶ ἀμοιβῶν παροτρύνων τούτους νὰ προσκυνήσουν, καὶ προσκοληθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. Πρὸ πάντων ἐμαίνετο νὰ συλλάβῃ τοὺς Κατζαντώνηδες, τὸν Νῖκον-Τζάραν, τὸν Βλαχάβαν οἵτινες ἐμάστιζον ὅλην τὴν Θεσσαλίαν καὶ Ἤπειρον, Ἀκαρνανίαν καὶ Αἰτωλίαν διασπείραντες τὸν τρόμον εἰς ὅλους τοὺς Βέηδες Ἀγάδες καὶ προεστοὺς τῶν πόλεων, κατανικῶντες πανταχόθεν τὸν στρατόν του.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ Ἀλῆς ἔγεινε πασσᾶς εἶχε δοθῇ εἰς πολυτέλειαν ἄγνωστον μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς ταῦτα τὰ μέρη. Καταγυμνώνων, λῃστεύων καὶ διαρπάζων ἀδιακρίτως τοὺς πλουσίους χριστιανοὺς καὶ μουσουλμάνους, τὰ χωρία καὶ τὰς πόλεις, ἐπιβάλλων δασμοὺς καὶ φόρους δυσανασχέτους, εἶχε σχηματίσῃ αὐλὴν πολυάριθμον ἀνωτέραν ἐκείνης τοῦ Ρούμελη Βαλισῆ περικυκλωθεὶς ὑπὸ παντοίων εἰδῶν τυχοδιωκτῶν, καὶ ὑπό τινων χριστιανῶν ἡμιμαθῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὧν τινων ἡ παιδεία ὅλη συνίστατο εἰς τὴν μάθησιν ὀλίγων ἑλληνικῶν γραμμάτων ἢ τῆς ἐμπειρικῆς ἰατρικῆς, οὐδέποτε δὲ ἐξελθόντες τῆς σκοτεινῆς Τουρκίας.

Πρῶτον ὄργανον τῶν καταχθονίων τοῦ πασσᾶ πράξεων ἦτο ὁ Ἀθανάσιος Βάγιας καὶ ὁ Βελῆ-Γκέκας ἦσαν δύο ἀληθεῖς δήμιοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ὁ Ἀλῆς ἐπλησίαζε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἡ φυσιογνωμία αὐτοῦ μ' ὅλον ὅτι δὲν ἀπώλεσε τὴν ζωηρότητα τῶν χαρακτηριστικῶν της ἤρξατο πολὺ νὰ παραλλοιοῦται, ἦτο ἐπικλινὴς πρὸς τὸ πάχος, τὸ σῶμα του εἶχε διπλασίως βαρύνει, τὸ λιπαρὸν τῶν παρειῶν του κεκαλυμμένον ὑπὸ δασυτάτου μύστακος καὶ πώγωνος τὸν ἐξωμοίαζεν ὡς κρεωπώλην. Ἤδη τὸ ἐλάχιστον δὲν ἀνεπόλει τὸν ξανθὸν ὡραῖον παῖδα τὸν γοητεύσαντα τὴν Ζιδρέν, τὴν σύζυγον καὶ θυγατέρα τοῦ Κούδρη πασσᾶ καὶ τὴν ἰδίαν σύζυγόν του τὴν Ἐμινέ.

Ἐκάθητο βλοσσυρὸς ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου ὅταν οἱ τρεῖς Ἀλβανοὶ προσήνεγκον ἐνώπιόν του τὸν γέροντα ὅνπερ εἴδομεν ἐπὶ τοῦ ἰσχνοῦ ἵππου ἀναβάτην.

Οὗτος ἅμα εἰσῆλθεν ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκβαλὼν τὰ σανδάλιά του, καὶ ἀποκαλυφθεὶς ἔπεσε πρηνὴς καὶ ἐπροσκύνησε τὸν πασσᾶ, καὶ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔμεινε μέχρις ὅτου οὗτος λακωνικῶς ἐκέλευσε νὰ ἐγερθῇ.

Ἡ μακρὰ πολιὰ κόμη τοῦ γέροντος ἐρρίφθη ὄπισθεν μέχρι τῆς ὀσφύος ἡ δὲ κεφαλή του πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω ἐσείετο ὡς παραλυτική.

— Τί ἔχεις νὰ μὲ εἰπῇς παπούλη μου ἠρώτησεν ὁ Ἀλῆς, μετὰ προσποιημένης καλοσύνης.

— Ἐφέντημ-πασσᾶ, ποῦ νὰ κόπτῃ ὁ Θεὸς τὰς ἡμέρας μου καὶ νὰ σὲ τὰς δίδῃ ... ὁ Νίκο-Τζάρας μ' ἐπῆρε ὅτι εἶχα, καὶ μοῦ πῆρε τὴν εὔμορφή μου Μάρω ... χοῦ! χοῦ! ... χοῦ!

Κλαίων κατεπνίγη εἰς τὰ δάκρυα ὁ Ἀλῆς διακόψας τὸν γέροντα.

— Ποία εἶνε ὡρὲ ἡ πατρίς σου χωρὶς διόλου νὰ δείξῃ τὴν ἐλαχίστην συμπάθειαν ἠρώτησεν ὁ δυσανάλγητος πασσᾶς.

— Ἀπ' τὴ Λάρισσα Ἐφέντημ.

— Καὶ τί πρᾶγμα ἦταν ἡ Μάρω σου; ... πόλα ἦταν τὰ φλωριά σου ... παράστησέ μουτα καὶ τὰ δύο τυλιγμένα μέσα σὲ παστρικιὰ ἀλήθεια.

— Ἡ Μάρω μου ἦτο ἄσπρη σὰν τὸ κρίνο ἐφέντημ μὲ τὰ μάτζα καὶ φρύδια σὰν τῆς Νεϊράδας, καὶ χείλη σὰν κόκκινο μέλι ἦταν μόνον δεκαπέντε χρόνων καὶ ὅλη ἡ Λάρισσα καὶ Ἀλασσῶνα εἶχαν νὰ κάμουν διὰ τὴν εὐμορφιά της ...τὴν πῆρα τὴν ἄμοιρη τὴν τζοῦπρα μου καὶ πῆγα στὰ πανηγύρια κ' ὅλων τὰ μάτζα ἔπεσαν ἐπάνω της. Προψὲς τὸ μεσονύκτι ὁ καταραμένος Τζάρας ἐκεῖ ποῦ κοιμούμαστε ἥσυχα ἐβούλιασε τὴν πόρτα μὲ τέσσαρας ἀνομάτους καὶ μᾶς πλάκωσε στὰ γιατάκια μας, ἔβαλε τὸ μαχαῖρι στὸ λαιμὸ καὶ μ' ἔκαμε νὰ τοῦ ὁμολογήσω ποῦ εἶχα τὰ πενῆντα μου φλωριά· ἀφοῦ τά βαλε στὸ ζωνάρι του μοῦ πῆρε καὶ τὴν καϊμένη τὴ τζοῦπρά μου καὶ πὰ πά, πάη χοῦ! χοῦ! χοῦ!... ἐξηκολούθη κλαίων ὁ γέρων.

— Καλὰ νὰ πάθῃς παπούλη τὸ σφάλμα εἶνε δικό σου ἀπαθῶς κινῶν τὴν κεφαλὴν ὁ Ἀλῆς καὶ ἐξάγων πολὺ καπνὸν ἐκ τῆς καπνοσύριγκός του εἶπεν, σεῖς τὰ πταίετε, διότι δὲν εἰξεύρετε νὰ προφυλάξετε τὸ ἰδικό σας.... Ἂν μ' ἔφερες τὰ πενῆντα σου φλωριά, καὶ τὴν διαμαντένιά σου κόρη νὰ φυλάξω γὼ γιὰ σένα, δὲν ἤθελες τώρα νὰ παθαίνῃς ὅλα ταῦτα... καλὰ νὰ πάθῃς ν' ἄχῃς τόσο βιὸς καὶ νά σαι τόσο χονδροκέφαλος ποῦ ἀπὸ τέτοιες οἰκονομίαις νὰ μὴ καταλαμβένῃς.

— Ἔτζι εἶνε· ἔχεις δίκηο ἐφέντημ πασσᾶ ὑπετραύλισεν ὁ γέρων.... στὰ ποδάρια σου πασσᾶ μου νὰ μοῦ γλυτώσῃς τὴν Μάρω μου καὶ νὰ τὴν κάμω δούλα τοῦ χαρεμιοῦ σου.

— Εἶνε ἔτζι ὤμορφη σὰν ποῦ τὴν λὲς παπουλῆ.

— Ἐφέντημ πασσᾶ ποιὸ ὤμορφη ἀκόμη ἀπ' ὅτι ἡ γλῶσσά μου τὴν λέγει.

— Καὶ ποῦ πῆγε αὐτὸς ὁ Σεϊτὰν Νῖκος!.... μοῦ χρωστᾶ καὶ μένα κάμποσα παληὰ βερεσέδια τὰς ὀφρῦς συστρέφων εἶπεν σύννους ὁ Ἀλῆς.

— Ἐφέντημ Ἀλῆ πασσᾶ· γνωρίζω τὴν φωλιά των, γιατὶ μὲ συγχώρησι πέντε μῆνες τώρα μ' ἔχουσι μὲ τὸ ζώρη καὶ τρέχω καὶ τοὺς προμηθεύω ζαερέδες.

— Ἀ, πεζεβένκ! ἦσουν μὲ δαύτους καὶ τώρα τὸ γύρισες.

— Ὄχι μὰ τὴν χαριτωμένη ἐφέντημ! δὲν μποροῦσα νὰ κάμω κι' ἀλλοιῶς.... μὲ εἶχαν μὲ τὸ ζώρη κ' εἶχαν τὸ μαχαῖρι στὸ λαιμό ... σὰν μποροῦσα ἂς ἔκανα ἀλλοιώτικα· ἡ γλῶσσά μου δὲν ἤθελε τώρα ὁμιλεῖ μπροστᾶ στὸν ἐφέντη.

— Καὶ τὸ κουτοκέφαλό σου δὲν ἤθελε κουνιέται σὰν τὴν καμπάνα, ὅταν τραβοῦν τὸ σχοινί της, ἐπεφώνησεν ὁ τύραννος.

— Πόσων χρόνων εἶσαι σύννους μετ' ὀλίγον ἠρώτησεν.

— Κοντὰ ἑβδομηντάρης ἐφέντημ!

— Εἶπες, πῶς γνωρίζεις τὴν φωλιά των.

— Ναί, ἐφέντημ!....

— Πόσοι εἶναι ὅλοι μαζῆ τοῦ Νίκο-Τζάρα οἱ ἄνθρωποι;

— Τοῦ Νίκο-Τζάρα ὅλοι μαζῆ θὰ νᾆναι πενῆντα παλληκάρια μὰ σὲ τρεῖς σουριγματιαῖς γίνουνται τριακόσιοι, γιατὶ κάθε μισὴ ὥρα ποιὸ ἀπάνου στὸ σαρανταβρύσι (Ὄλυμπον) εἶνε ἄλλος ἕνας βαρὺς κλέπτης μὲ τ' ἁρματωλίκι του.

— Παπουλῆ γιὰ τὸ χατῆρι τῆς Μάρως σου δὲν μπορῶ νὰ στείλω οὔτε τοὺς Τοσκίδες, οὔτε τοὺς Σκυπετάρους μου νὰ κυνηγήσουν στὸν Ὄλυμπο πάνω τούτους, τοῦτα τὰ κατσίκια. Δὲ φοβοῦμαι τὰ μεγάλα κέρατά των, ἀλλὰ πάνω σ' ἐκεῖνα τὰ βουνὰ νᾄχῃς εἴκοσι ἀνομάτους δι' ἕνα κλέφτη πάλι δουλειὰ δὲν κάνεις.

— Τὸ γνωρίζω ἐφέντημ πασσᾶ, μὰ δὲν εἶμαι τόσο ἀνόητος γιὰ τὴ δουλειὰ τὴ 'δική μου νὰ ἀρθῶ νὰ σὲ ζαλίζω, μὰ σήμερα ἔλαβα μήνυμα μ' ἕνα τζομπανόπουλο ἀπὸ τὴ Μάρω μου ποῦ μοῦ λέγει πῶς ὅλα τὰ ἁρματωλίκια θὰ κατεβαίνουνε αὔριο στὸ Τοπούζ-λὰρ καὶ ἐκεῖ θὰ μαζοχθοῦσι γιὰ νὰ κινήσουν καὶ νὰ πέσουν στὴν πλιάτζικα πανωτοῦ στοὺς πλούσιους κουλάδες καὶ στὰ καλοκαιρινὰ κονάκια τῶν ἀφεντάδων τοῦ Ἀλῆ Κουλῆ. Διαλογίστηκα τὸ λοιπὸς ὅτι ὁ πασσᾶς σὰν ἤθελε νὰ στείλῃ ἕνα ἀσκέρι νὰ παρατάξῃ κοντὰ στὸ Τουρκοχῶρι τοῦτο ποῦ θὰ περάσουν, μπορεῖ νὰ τοὺς πιάσῃ σὰν ποντικοὺς ὁλοζώντανους.... Εἶμαι πενῆντα χρόνια περιπατημένος ἀπὸ μεσῆς ἀπ' ἐκεῖνα τὰ μέρη πασσᾶ μου, καὶ ξέρω μονοπάτια νὰ φέρω τοὺς Ἀρβανίτες σου ἀπὸ πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι τῶν κλεφτῶν ποῦ ἕνας νὰ μὴν μπορέσῃ νὰ φύγῃ.

— Τί λές, Βάγια; στραφεὶς πρὸς τὸν δήμιον αὐτοῦ ἠρώτησεν ὁ πασσᾶς.

— Ὅποιος εἰξεύρει νὰ κάμῃ τὴν ἀλωποῦ τόσον καλὰ φοβοῦμαι μὴ εἶνε ἀλωποῦ ὁ ἴδιος, ξηρῶς εἶπεν.

— Πάντοτε εἶσαι ὕποπτος εἰς ὅτι γνωρίζεις ὅτι πολὺ ἐπιθυμῶ μετὰ δυσαρέστου ἐκφράσεως ἐμάσσησεν εἰς τὰ χείλη του ὁ πασσᾶς.... τί φοβεῖσαι ἀπὸ τοιοῦτον μισοψόφιο παληόγερο.

Ὁ Βάγιας ἵστατο ὄρθιος μὲ δεμένας τὰς χεῖρας εἰς τὸ στῆθος.

— Εἶσαι βέβαιος εἰς ὅτι λὲς παπουλῆ, πῶς ὅλοι οἱ καπετανέοι θὰ περάσουν ἀπὸ 'κεῖ ἀντάμα!

— Ἄλλη βεβαιότης δὲν ἔχω πασσᾶ μου παρ' ὅτι ἡ Μάρω μου μ' ἐμήνυσε μὲ τὸ τζομπανόπουλο· καὶ ἐπειδὴ ἄλλο μέσος δὲν ἔχω νὰ ἐκδικηθῶ τὸ καταραμένο Τζάρα καὶ νὰ πάρω 'πίσω τὴν τζοῦπά μου παρὰ νὰ πέσω στὰ πόδια σου καὶ νὰ ζητήσω τὴ βοήθειά σου ἦρθα 'δῶ πασσᾶ μου.

— Ἔχεις καμμία ἐγγύησιν νὰ μᾶς δώσῃς ὅτι λέγεις τὴν ἀλήθειαν παπουλῆ καὶ ὅτι θὰ μᾶς ὁδηγήσῃς τοὺς ἀρβανίτας μου στὰ σωστά.

— Μάλιστα Ἐφέντημ; μὰ πρὶν θὰ σοῦ ζητήσου μία μικρὰ χάρι.

— Λέγε την.

— Ἂν ὅλα βγοῦν καθὼς ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ δώσῃς τὰ πενῆντα φλωριὰ ποῦ μ' ἅρπαξε ὁ Νῖκος.

— Ἐγώ;.... βλέπω πῶς ἀγαπᾷς πολὺ τὸ χρυσάφι! καλά.... σοῦ τὰ πόσχομαι ποῦ εἶνε ἡ ἐγγύησίς σου;

— Τὸ κεφάλι μου Ἐφέντημ! Θέλεις ἄλλο ἀπὸ τοῦτο τὸ κεφάλι δεικνύων τὸν τράχηλόν του.

— Αὐτὸ κοντεύει νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὸν τόπον του ἀπ' τὸ κούνημα ἀγρίως μειδιῶν εἶπεν ὁ Πασσᾶς.

— Μὰ τὴν Παναγιὰ πρὶν ξεκολλήσῃ θὰ ξεκολλήσω 'γὼ πρῶτα τὰ καλὰ καρφωμένα κεῖνα τοῦ Νίκο-Τζάρα, καὶ τῶν Κατζαντώνιδων καὶ τοῦ Βλαχάβα ποῦ γέμισαν μὲ δάκρυα καὶ ἀναστεναγμούς, τὰ Τρίκκαλα, τὴ Λάρισσα, καὶ τὸν Βῶλο.

— Βελῆ-Γκέγκα χίλιοι ἀρβανίτες ἀφ' ὅλα τὰ σόγια ν' ἁρματωθοῦν ἀμέσως..... οἱ καλλίτεροί μου καὶ οἱ πλειὸ ἀνδρειομένοι νὰ πᾶν μὲ τὸν γέροντα κατόπιν..... καιρὸ δὲν ἔχεις νὰ χάνῃς.

— Ἐγὼ νὰ ἤμουν δὲν ἔστελνα περισσοτέρους ἀπὸ 200.... δὲ πιστεύομαι τὸ ξεμωραμένο κεῖνο κουτόγερο πῶς εἶνε τριακόσιοι κλέπτες, δὲν θά 'νε μήτε 100. Εἶπεν ὁ Βάγιας ἅμα ἔμειναν μόνοι.

— Δὲν πειράζει ἡ δουλειὰ νὰ γενῇ καθὼς πρέπει καὶ ἂς μὴν εἶνε οὔτε πενῆντα.... Ἐν τούτοις σὺ Βάγια ἅμα πιασθῇ ὁ Νῖκος καὶ οἱ σύντροφοί του ἔχεις νὰ κάμῃς δύο δουλειαῖς· πρῶτον νὰ βάλῃς χέρι ἐπάνω εἰς τὴν Μάρω ἀφοῦ τὴν λέγει τόσον ὡραία καὶ δόσε τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας διαταγὰς ἔπειτα δὲ ἅμα μετρήσῃς τὰ 50 φλωριὰ τοῦ γέροντος καὶ ἐκπληρωθῇ ὁ λόγος τῆς τιμῆς μου, ὅπου μ' ἐπῆρε, νὰ τοῦ κόψῃς τὸ κεφάλι καὶ νὰ μοῦ τὰ λάβῃς ὀπίσω. Τὸ ἀξίζει ὁ Γκιαούρης διότι τόσο καιρὸ ἦταν σύντροφος τῶν ἁρματωλῶν καὶ τώρα ἔρχεται καὶ θέλει 50 φλωριὰ νὰ τοὺς προδώσῃ. Ἐγὼ τὸ γνωρίζεις εἶμαι δίκαιος ἄνθρωπος καὶ ἀδικίας δὲν ὑποφέρω.

— Διὰ τοῦτο Ἐφέντημ ἐγὼ κάμω τὸ μέρος μου τόσον καλὰ πάντοτε. Ἐλπίζω μόνον οἱ ἀρβανίτες μας νὰ μὴν ἔλθουν πίσω μὲ δεμένα χέρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Οἱ Ἀλβανοὶ ἢ Σκυπετάροι

Ἐπιμνησθῶμεν ὅτι ἡ τότε ἐποχὴ ὑπῆρξεν ἡ σπουδαιοτέρα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν γένος.

Ἐκ ταύτης ἀπορρέει πᾶν καλόν, πᾶν κακόν, πᾶν δοῦλον, πᾶν φιλελεύθερον.

Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἤρξατο νὰ λαμβάνῃ φήμην εὐρωπαϊκήν, νὰ ἐφελκύῃ τοὺς ταξειδιώτας πρὸς τὰς χώρας του νὰ ἐφοδιάζῃ τὴν ἱστορίαν μὲ ἐπεισόδια τὰ ὁποῖα συντείνουσιν εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους· καὶ νέας χρονολογικὰς σελίδας νὰ ἀνοίξῃ εἰς τὸ μέρος τοῦτο, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ μεγάλου Πύρρου διέκειτο εἰς ἓν χάος μύθων, βαρβαρότητος καὶ παντοίων ἀναχρονισμῶν.

Ὑπὸ τὸ πρόσχημα καὶ τὴν πρόφασιν ὡς ἄλλος Ἡρακλῆς νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὰ στενὰ τοὺς λειμῶνας καὶ τὰ ὄρη ἐκ τῶν κλεπτῶν εἶχεν ὀργανίσει στρατὸν πολλῶν χιλιάδων ἀλβανῶν καὶ χριστιανῶν φόβητρον ὅλης τῆς βορείου Ἑλλάδος. Κατώρθωσε νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν ὑπηρεσίαν του τὸν ἀρειθύσανον Καναβόν, τὸν ἀμείλικτον Παλαιόπουλον, τὸν βυσσόφρονα Βουκεβάλλην καὶ ἄλλους περιαδομένους ἁρματωλοὺς πρὸς καταδίωξιν τῶν πιστῶν καὶ ἀπίστων τῶν ταρασσόντων τὴν δημοσίαν ἡσυχίαν καὶ διὰ τούτων πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον ἐπὶ τῶν χωρίων τῶν πόλεων καὶ ἐπαρχιῶν διέπραττεν ἐξαπλώσας κατὰ τὸ ἔτος τοῦ 1784 τοιαύτην φήμην, ὥστε ἐποίησε τὸ ἴδιον Διβάνιον διὰ τὰς προόδους του πολυμέριμνον.

Ὁ Ἀλῆς εἶχεν ἀποκτήσει ἰσχυροὺς φίλους καὶ προστάτας εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀείποτε δὲ προελάμβανε τὴν παῦσιν ἢ μετάθεσίν του (α) διὰ δώρων πλουσίων ἢ ἀποπέμπων πρὸς τὸν Μέγαν Βεζύρην τὴν κεφαλήν τινος γνωστοῦ κλέπτου, οὗτινος τὰς πράξεις ἐτερατοποίει, τὰς ἑαυτοῦ ἐγκωμιάζων καὶ τὴν νίκην μεγεθοποιῶν εἰς τρόπον, ὥστε τὴν διατήρησιν τοιούτου στρατοῦ νὰ παριστᾷ ἀναγκαίαν.

Ἐκ φιλοδοξίας μεγίστης καταφλεγόμενος νὰ διαβιβάσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὰς κεφαλὰς τοῦ δειμαλέου Νίκου-Τζάρα, τῶν δυσπλάγχνων Κοντογιάννηδων, καὶ τοῦ γραμματισμένου Βλαχάβα τῶν μᾶλλον περιαδομένων ἁρματωλῶν μόλις ἤκουσεν, ὅτι οὗτοι ἦσαν συνηθροισμένοι εἴς τινα μέρη καὶ διέταξε χιλίους τῶν ὁπλοφόρων του, νὰ παρακολουθήσουν τὸν λῃστευθέντα γέροντα διὰ νὰ τοὺς συλλάβῃ.

Ὁ στρατὸς οὗτος συνίστατο ἐκ μόνων ἀλβανῶν. Τοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του προσκεκολλημένους Ἕλληνας μετεχειρίζετο κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁσάκις εἶχε νὰ καταδιώξῃ ἀλβανοὺς Μουσουλμάνους κλέπτας. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἐν ᾧ ἐν τῇ αὐλῇ του ἐνησχολεῖτο νὰ διαλλάξῃ καὶ συγχωνεύσῃ τὰ διαμαχόμενα ταῦτα δύο στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν κοιλάδων διὰ τοῦ ἀλβανικοῦ ἐζήτει ὁλοκλήρως νὰ καταστρέψῃ τὸ Ἑλληνικόν.

(Ἀκολουθεῖ).

(α) Δοκιμ. Leake σελ. 32. Πουκεβ. Τ. Ι. σελ. 49.

98 ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ
ΗΤΟΙ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δύο ἀμφύπτοται

Mon Dieu ! πρὸς τίνα ; πρὸς μίαν ἀπροστάτευτον γυναῖκα ἥτις ἀμφιβάλλω ἂν ἔχῃ πεντακοσίας λίρας ἰδικάς της καὶ ἥτις ἐν Λονδίνῳ θεωρεῖται ὁ τρομερώτερος νακοτίλτης. Βέβαιον ὅτι εἶνε ἡ ὡραιοτέρα νέα τοῦ κόσμου μία ἀληθὴς θεά, ὁ γλυκύτερος ἄγγελος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὁ τρομερώτερος διάβολος εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἡ εὐγενεστέρα καὶ καλοκαγαθωτέρα γυνὴ εἰς τοὺς τρόπους ἡ γλυκυτέρα γλῶσσα καί ἡ τρανωτέρα καὶ ὠμοτέρα τοῦ κόσμου καρδία. Εἶνε ἡ εὐφυεστέρα ψεύτρα καὶ ἡ κορυφαία τοῦ κόσμου ἀγύρτης. Ἂν ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς γυναικὸς ταύτης ὁ κ. Οὐάτγουερθ ὄχι δέκα ἔτη ἀλλὰ τριάκοντα ἔτη δὲν ἀρκοῦν ὅπως τὸν ἀποσπάσουν ἐκ τούτων. Ἡ γυνὴ αὕτη ἐρωτεύεται καὶ ξερωτεύεται ἕκαστον μῆνα μ' ἕνα κύριον μὲ οὗτινος τύχει ἀρκεῖ μόνον νὰ δύναται νὰ τὸν μεταχειρισθῇ ὡς ὄργανον τῶν σατανικῶν σχεδίων της νὰ τὸν μαθῇ ὅτι ἔχει, νὰ μεταχειρίζεται τὴν πίστωσίν του, νὰ τὸν ἐνοχοποιεῖ καὶ τὸν ἔχει διὰ παντὸς δοῦλον ἑκόντα ἄκοντα τῶν αἰωνίων δολοπλοκιῶν της. Κατοικεῖ τὸν ἀριθμὸν 11 τῆς συνοικίας Γκλῶστερ τὴν παρὰ τῇ πύλῃ τῆς Βασιλίσσης εἰς Κέγζιγκτων. Λοιπὸν κ. Γουάτγουερθ, δὲν δύνασθε νὰ εἴπῃτε ὅτι δὲν εἶμαι εἰλικρινής· σᾶς ἔδωσα τὴν κλεῖδα. Ὑμεῖς ἀνοίξατε τὴν θύραν τῶν ἀποκρύφων, πλὴν ποτὲ μὴν προφέρετε τ' ὄνομά μου, οὔτε ἐκεῖνο τοῦ Κάδη, καὶ ὅσον ταχύτερα σπεύσετε νὰ ἐνεργήσετε, καλλίτερον δι' ἐμὲ διότι ἐννοεῖτε ὅτι ἂν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ὁ κ. Οὐάτγουερθ δὲν ἐμφανισθῇ μὲ τοὺς τίτλους τοῦ κτήματός μου θ' ἀναγκασθῶ νὰ διακοινώσω τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν Δὸν Μοντάλβα οὗτος δὲ ἀναμφιβόλως θὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν, γνωρίζω τὸν χαρακτῆρά του.

Σὺν τοῖς λόγοις ἡ γαλλὶς ὠρθώθη ὡς σημεῖον ὅτι εἶπεν ὅτι εἶχε νὰ εἴπῃ καὶ δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐπέμβῃ εἰς ἐκτενεστέρας λεπτομερίας.

Ἡ κ. Οὐάτγουερθ ὠρθώθη καὶ αὕτη πλεῖον ἔντρομος ἢ ζηλότυπος τὸ νῦν. Ηὐχαρίστησε ὑποτραυλίσασα τινὰς φράσεις καὶ πλήρης δειμοδιάσεως ἐγκατέλειψε τὸν οἶκον τῆς ψευδοκομίσσης.

Φαίνεται ἡμῖν ὡς ἡ ψευδοκόμισσα γαλλὶς νὰ ἡμιλλᾶτο ἐκτραχηλισμένως μετὰ τῆς ψευδοβαρώνης ἀγγλίδος εἰς διεθνῆ συναγωνισμὸν ποία νὰ ὑπερβῇ τὴν ἄλλην εἰς τὴν πανουργίαν, τὴν δολορραφίαν, τὰ ψεύδη, τὸν διαβολικὸν νοῦν, τὴν ἀναίσχυντον τόλμην καὶ τίς νὰ ῥίψῃ τὴν δειροπέδην σφικτώτερα καὶ ἀσφαλέστερα πέριξ τοῦ τραχήλου τῆς ἑτέρας. Ἡ γαλλὶς ἤδη ἔπνεε καὶ ἐκδίκησιν διὸ πᾶσαν τὴν λήκυνθον τῶν αὐτῆς λόγων κατεκένωσεν ὡς λέγει ὁ Κικέρων.

Ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἀφοῦ περιεπλανήθη πολλὰς ὥρας εἰς τὰς ὁδοὺς στρέφουσα καὶ περιστρέφουσα, ἀναλύουσα καὶ διαλύουσα ἕκαστον λόγον καὶ ἑκάστην φράσιν τῆς γυναικὸς χαραχθείσης ἐν τῇ μνήμῃ της ὡς διὰ σμίλης κατήντησε πεζῇ εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Γκλῶστερ ὅθεν ἦτο ὁ οἶκος τῆς βαρώνης. Αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας συνέλλεξεν ἐκ τῶν ἄντικρυ τῆς συνοικίας ταύτης ἐργαστηρίων, μᾶλλον τὴν περιέπλεξαν. Ἡ βαρώνη μόνον πρό τινων ἑβδομάδων μετῴκησεν ἐκεῖ. Ἦτο γυνὴ ἀξιοσέβαστος καὶ ἔντιμος συγκατοικοῦσα μετὰ τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῶν της. Εἶνε ὅλοι ὡραῖοι ἄνθρωποι καὶ ἀριστοκρατικοῦ αἵματος ἀγοράζουν τὰ σπανιώτερα τρόφιμα καὶ τὰ πληρώνουν ὡς ἡγεμόνες, ὅτι δὲ ἡ βαρώνη πρὸ πάντων εἶνε κυρία γενναία καὶ ἐλεήμων πρὸς τοὺς πτωχοὺς ποιοῦσα πολλὰ καλὰ εἰς τὴν γειτονίαν.

Ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἀπεφάσισε πρὶν ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Ντὼψ καὶ τὸν συμβουλευθῇ ἐπὶ τῆς θέσεώς της ἄνευ ὅμως νὰ διακοινώσῃ τ' ὄνομα τοῦ συζύγου της.

Ἦτο ἀπηυδημένη ! ἔλαβεν ἓν ὄχημα καὶ διηυθύνθη εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ δουκὸς παρὰ τὴν ἀγυιὰν Ὄξφορτ. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὀλίγων τούτων ἡμερῶν εἶχεν ἐξοδεύσει σχεδὸν δύο λίρας εἰς ὀχήματα. Τὰ μέσα αὐτῆς ἦσαν γλίσχρα.

Ἂν ὁ σύζυγός της ἔγεινεν ἄφαντος καὶ τὴν ἐγκατέλειψεν ἄνευ χρημάτων μὲ πέντε τέκνα ἀνήλικα ὅτι ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς τὰ χείλη τοῦ βαράθρου, ἡ ἰδέα μόνη αὕτη τὴν κατέπληττε, ᾐσθάνετο τρομεροὺς σάλους εἰς τὴν ψυχήν της, καὶ ἀνησυχίας. Ἕκαστον σελίνιον τ' ὁποῖον ἐπλήρωνε εἰς ὀχήματα τὸ ἐσυλλογίζετο. Δὲν εἶχε τρόπον νὰ κερδήσῃ λίρας. Ὁ κόσμος εἶνε φιλάργυρος καὶ φειδωλὸς πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν τιμιότητα ἔτι καὶ ἂν ψηλαφιτῶς γνωρίζει ποῦ αὕτη εὑρίσκεται καὶ ὅτι εἶνε ἀδιαφειλονίκητος ἀρετὴ καὶ τιμιότης. Οἱ ἄνδρες εἶνε κοῦφοι καὶ μετὰ διακοσίων πεντήκοντα ἀδυναμιῶν καὶ ψευδοφιλοτιμιῶν πεφυρμένοι κατὰ τὴν γέννησίν των καὶ μόνον ἓν ἰσχυρότατον λογικὸν καὶ μία σιδηρᾶ θέλησις δύναται εἴς τινας ἡμῶν ν' ἀναχαιτῇ. Ὁ ἀνὴρ ὁ μὴ ἔχων τοὺς δύο τούτους Ἀρχιμηδιακοὺς ἕλικας νὰ διευθύνῃ τὸ σκάφος του ποντοπορεῖ ὅπως καὶ ὅπου θέλουν αἱ ψευδοκόμισσαι, αἱ ψευδοβαρῶναι καὶ τῆς τοιαύτης πλάσεως αἱ γυναῖκες αἵτινες ἐπὶ τέλους γίνονται κυβερνῆταί του, τὸ δὲ ἀργύριόν του πολὺ μικρὸν γίνεται χρήσιμον τότε πρός τε τὴν τιμιότητα καὶ τὴν ἀρετήν. Ὅσον πολυαριθμοτέρα εἶνε πόλις μᾶλλον πολιτισμένη, μᾶλλον ἐξευγενισμένη, τόσον τρομερώτερα, συχνότερα καὶ ἀφθονώτερα εἰσὶ τὰ παραδείγματα.

Ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἐσήμανε τὸν κώδωνα καὶ ὅταν ἡ θύρα ἤνοιξεν ἠρώτησεν ἂν ὁ κ. Ντὼψ ἦτο ἐντός. Τῆς ὑπηρετρίας ἀποκριθείσης ὄχι, ἐπανηρώτησε πότε περιμένεται, ἡ ὑπηρέτρια τότε διευθύνθη νὰ ἐρωτήσῃ τὴν κυρίαν Ντὼψ ἂν ἐγνώριζε τοῦτο.

Ἡ νεόνυμφος κ. Ντὼψ ἡ Ἰρλανδὴ ὑπηρέτρια τῆς κ. Χόσπαντ ἐποίησε τὴν ἐμφάνισίν της αὐτοπροσώπως.

— Καλὴ μέρα Μάμ ! δὲν γνωρίζω Μάμ πότε θὰ ἔλθῃ ὁ κ. Ντὼψ μάμ· βλέπετε ταῖς μέραις τούταις, μέρα καὶ νύκτα δουλεύει γιὰ κἄτι μεταφοραῖς κτημάτων Μάμ καὶ δὲν ἔχει προσδιωρισμέναις ταῖς ὥραις τῆς ἐπιστροφῆς του Μάμ.... μπορῶ νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμη ἐγὼ Μάμ σὲ τίποτε εἶπεν ἡ Ἰρλανδή, ἥτις ἔλαβεν ὑπὸ καλὸν ὄμμα τὴν κ. Οὐάτγουερθ, καὶ ἥτις συγχρόνως τὴν ἐξέλαβε κυρίαν πλουσίαν καὶ μεγάλης περιωπῆς.

— Ἤθελον νὰ συνδιαλεχθῶ μετὰ τοῦ κ. Ντὼψ καὶ ζητήσω τὴν συμβουλήν του διά τινα οἰκογενειακὴν ὑπόθεσιν.... πιθανὸν νὰ δύνασθε νὰ μὲ συνδράμητε καὶ σεῖς ἡ ἰδία....

— Μάλιστα, Μάμ .... ἔλθετε ἐδῶ νὰ καθήσωμεν.

Σὺν τοῖς λόγοις εἰσήγαγε τὴν κ. Οὐάτγουερθ εἰς τὸν θάλαμον τοῦ γεύματος.

— Ἐπιθυμῶ νὰ συμβουλευθῶ τὸν κ. Ντὼψ ἐπὶ ἑνὸς σπουδαίου ἀντικειμένου, πλήν, κυρία μου, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τοῦ συζύγου μου θέλω ἁπλῶς νὰ τοῦ εἴπω τὴν θέσιν μου χωρὶς νὰ τοῦ εἴπω τ' ὄνομά του, τ' ὄνομά μου ἢ τὴν διεύθυνσιν ἡμῶν, πιθανὸν τὰ πράγματα νὰ διορθωθοῦν ἢ νὰ μὴν εἶνε τόσον ζοφερά, ὅπως τὰ φαντάζομαι, εἶμαι ἑτοίμη νὰ πληρώσω ὅτι εἶνε δέον διὰ τὸν χρόνον, ὃν θὰ δαπανήσῃ ἀκροαζόμενός με.

— Θὰ πληρώσητε μόνον μίαν γκινέαν, Μάμ ! μικρὰ πράγματα βλέπετε, Μάμ ! καὶ θὰ σᾶς συμβουλεύσῃ Μάμ, ὡς ὁ ἴδιος ὁ Τζάνσελορ (Ἀρχικαγκελάριος) .... πρόκειται λέγετε διὰ τὸν σύζυγόν σας, Μάμ ;

— Μάλιστα, κ. Ντὼψ ! ἔγεινεν ἄφαντος πρὸ τριῶν ἡμερῶν καὶ πληροφοροῦμαι ὅτι περιεπλέχθη ἐκ τῆς σαγήνης μιᾶς τρομερᾶς γυναικός, οὐχὶ καλῆς διαγωγῆς.

— Ἡ παμπάλαια ἱστορία, Μαμ ; .... ἴσα ἴσα ὅ,τι κάμνουν οἱ ἄνδρες, Μάμ ! ... Μὰ πῶς τὸν ἐσυγχωρήσατε ὑμεῖς, Μάμ, νὰ κάμῃ τοῦτο ... βέβαια, Μάμ, τοῦ ἐδόσατε περισσοτέραν ἐλευθερίαν ἀπ' ὅ,τι μία σύζυγος πρέπει νὰ δίδῃ εἰς τὸν ἄνδρα της, Μάμ ! δὲν τοῦ ἐκάμνατε κάθε βράδυ νὰ σᾶς δίδῃ λογαριασμὸν τῶν πράξεών του τῆς ἡμέρας συνοδευόμενον μὲ τὰς ἀποχρώσας ἀποδείξεις, Μάμ ; νὰ σᾶς δίδῃ τὸν κατάλογον τῶν ὅσων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἶδε, τὰ πρακτικά του, καὶ νὰ πέρνῃ ὅρκον εἰς τὰς γραφὰς ἐπάνω ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν, καὶ τίποτε ἄλλο ἢ τὴν ἀλήθειαν, Μάμ ; .... ἐγὼ οὕτω κάμνω μὲ τὸν κ. Ντὼψ καὶ ἔχω τὸν νοῦν μου ἥσυχον.

— Πῶς εἰμπορῶ νὰ κάμνω τοῦτο, κυρία .... μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε μικρὰ ἐμπιστοσύνη, ἀπεκρίθη ἡ κ. Οὐάτγουερθ. Μετ' ἀπορίας ἀκούσασα τοὺς λόγους τούτους.

— Ἐμπιστοσύνη ! ἀνοησία καὶ φρόκαλα, Μάμ ! Ἐμπιστοσύνη εἰς τοὺς ἄνδρας, Μάμ ! ποῖος ἔχει ἐμπιστοσύνην. Οὗτοι εἶνε καμωμένοι ἀπὸ μέλι καὶ ξύδι· πρέπει, Μάμ, κάθε βράδυ νὰ στραγγίζῃς τὸ ξύδι ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἀφίνεις μόνον τὸ μέλι· ἀλλ' ἄφησες τὸ ξύδι ἕνα μῆνα ἀστράγγιστον, τότε πλέον ἐχάθη τὸ μέλι, Μαμ, καὶ δὲν εἶνε πλέον ἢ ξύδι μοναχό. Τότε τὸν ἔχασες πλέον τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον... Εἶνε βλέπετε, Μάμ, ὅπως τὸν συνειθήσῃ μία γυναῖκα τὸν ἄνδρα της. Ἡμεῖς τοὺς μορφώνουμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς χαλνοῦμεν, Μάμ. Ἐγὼ οὐδένα ἔρωτα ἔχω διὰ τὸν ἰδικόν μου, Μάμ, καὶ τὸ γνωρίζει καὶ ὁ ἴδιος. Ἂς χρεωστῇ χάριν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ποῦ διατάττει νὰ εἶμαι πιστή, νὰ τὸν ὑπακούω καὶ σέβομαι, Μάμ ! τοῦτο τὸ κάμνω σήμερα μὲ τὸ παραπάνω, πλὴν ἔκαμα καὶ συμφωνίαν μὲ τοῦτον ὅτι πρέπει κάθε ἑσπέραν νὰ μὲ ἀποδεικνύῃ μὲ πράγματα κι' ὄχι λόγια ὅτι εἶνε πιστότερος ἀπ' ἐμέ, ἄλλως τὸν ἀφίνω πρὶν νὰ μὲ ἀφήσῃ... Ἔχει τοιοῦτον φόβον, ὅπως γνωρίζει τὸ χρέος του καὶ πρὶν τὸν ἐρωτήσω, Μάμ, ἀρχίζει τὴν ἐξομολόγησιν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, Μάμ, τὸ βλέπετε, εἶμαι πνευματικὸς καὶ σύζυγος καὶ πολλὰς φορὰς γίνομαι καὶ δικαστής, ὅταν βλέπω πῶς ἔκαμε καμμίαν ἀδικίαν.

Ἡ κ. Οὐάτγουερθ κατεννόησεν ὅτι ὁ κ. Ντὼψ ἐκρέματο εἰς τὴν ζώνην τῆς συζύγου του, διὸ παθητικῶς καὶ μετὰ πολλῆς ὑπομονῆς ἐδιηγήθη τὴν ἱστορίαν της ὁλόκληρον πρὸς ταύτην, μὴ ἀναφέρουσα οὐδενὸς τ' ὄνομα. Τὸ δὲ μυστηριῶδες, ὑφ' ὃ ὑπέκρυπτε ταῦτα, διήγειρε τήν τε συμπάθειαν καὶ τὸ φιλοχρήματον τῆς κ. Ντὼψ τὰ μέγιστα. Τῇ ὑπεσχέθη νὰ συμβουλευθῇ τὸν σύζυγον αὐτῆς, καὶ ἐπρότεινε μάλιστα ὅτι καλλίτερον ἦτο νὰ μὴ τὸν ἴδῃ προσωπικῶς διά τινας ἡμέρας. Ἐσυμφώνησαν νὰ συναπαντηθοῦν ἐκτὸς τοῦ οἴκου των τὴν ἐπαύριον, ὅπως καὶ πάλιν συνομιλήσουν.

Διεχωρίσθησαν ὡς δύο πρὸ πολλοῦ γνωριζόμεναι φίλαι. Ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ ἐγευμάτισε. Διεσκέδασε μικρὸν μετὰ τῶν τέκνων της καὶ μετέβη συγχρόνως εἰς τὴν κλίνην μετὰ ταῦτα, ὅπως ἀναπαύσῃ τὸ κεκμηκὸς σῶμα της, ἀσυνήθιστον εἰς τοὺς τοιούτους καταπληκτικοὺς τρόμους.

Ἡ ἐπαύριον πάλιν ἐξημέρωσε καὶ ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἐπερίμενε τὴν τοῦ ταχυδρομείου ὥραν μετὰ μείζονος ἀνησυχίας κολακευομένη ὅτι ἴσως ὁ σύζυγός της ἤθελε τοὐλάχιστον γράψῃ δύο λέξεις, εἰδοποιῶν τοὺς σκοπούς του.

Τὴν ἐννάτην ὥραν ἔλαβε τὸ λεωφορεῖον καὶ ἐπῆγεν εἰς τοῦ κ. Μπὶλ τὸ κατάστημα. Ὁ γραμματεὺς τὴν ἔλαβε κατὰ μέρος καὶ εἶπεν εἰς αὐτὴν ὅτι εἶχε τὴν θλιβερὰν ἐντολὴν ν' ἀναγγείλῃ πρὸς ταύτην ὅτι ὁ σύζυγός της ἀνεχώρησε χθὲς διὰ Λίβερπουλ καὶ Ἀμερικήν, ὅτι ἐγκατέλειψε τὸ κατάστημα τοῦ κ. Μπὶλ διὰ παντός, ὅτι διεχωρίσθησαν φιλικῶς μετὰ τούτου, ὅτι σήμερον θὰ λάβῃ παρὰ τοῦ συζύγου της ἐπιστολὴν ἐκ Λίβερπούλης, ἐν ᾗ θὰ τοῦ δώσῃ τὰ νέα του καὶ πόθεν ἔχει νὰ πορίζεται ἑβδομαδιαίως τὰ προσδιορισθέντα δι' αὐτὴν καὶ τὰ τέκνα της ἔξοδά της.

Ὁ νέος οὗτος ἦτο μεῖραξ δεκαοκταετής, ὑψηλός, ξανθός, λευκὸς μετ' ἀκυμάντου, φλεγματικοῦ καὶ ἀπαθοῦς χαρακτῆρος, ἄκρως προφυλακτικὸς ἂν καὶ μικρὸν περιποιητικός.

Ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἤκουσε τὴν εἴδησιν καὶ δὲν τὴν ἤκουσε. Τοιαύτην φρίκην ἐνεποίησε πρὸς αὐτήν, ὥστε ἐκάθησεν ἐνῷ ἵστατο ἐπὶ ἑνὸς καθίσματος καὶ φέρουσα τὰς δύο χεῖράς της ἐπὶ τῶν κροτάφων της τοὺς ἔσφιγγε πτοουμένη μήτοι αἱ φρένες της ἤθελον ἐγκαταλείψει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Αἴφνης μετ' ὀλίγον ὀρθωθεῖσα ἔκραξε μετ' ἀπελπισίας.

— Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζω πόσα ἐπληρώθης οὐτιδανέ, ὅπως παίξῃς τὸ πρόσωπον τοῦτο τοῦ ἐσχάτου εἵλωτος.

— Τί ἐννοεῖτε κυρία ἀπεκρίθη οὗτος ἐρυθριῶν καὶ ἐντόνως.

— Ἐννοῶ, ὅτι γνωρίζεις τὰς ἀγωνίας μου, γνωρίζεις ὅτι ὁ σύζυγός μου μ' ἐγκαταλείπει λειποτακτεῖ ἐκ τῶν τέκνων του, καὶ ἐνῷ ἠδύνασο νὰ μὲ κάμῃς νὰ τὸν ἰδῶ, ἀντὶ νὰ μὲ συνδράμῃς πρὸς τοῦτο, τὸν κρύπτεις μὲ ἐνέπαιξας, καὶ μόνον ὅταν εἶνε μακρὰν τῆς Ἀγγλίας μὲ ἀναγγέλλεις ποῦ διευθύνεται. Δύνασαι νὰ καλῇς τὸν ἑαυτόν σου ἔντιμον ἄνθρωπον σ' ἐρωτῶ ;

— Μάλιστα κυρία, διότι τὸ ἔκαμα διὰ τὸ καλόν του· διὰ τὸ καλόν του ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀγγλίας διὰ τὸ καλὸν τῶν τέκνων του, διὰ τὸ καλὸν τὸ ἰδικόν σας.

— Ὁ σύζυγος ὁ αἰσχυνόμενος νὰ διακοινώσῃ πρὸς τὴν σύζυγόν του τὸ καλὸν τὸ ὁποῖον περιμένει αὐτὸν καὶ τὰ τέκνα του καὶ ὅμως διακοινώνει τοῦτο πρὸς ἓν ξένον παιδάριον ὡς ἐσὲ καὶ ποιεῖ τοῦτο συγκοινωνὸν τῶν στοχασμῶν του πρέπει νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν Ἀγγλίαν ὑπὸ ἐξαιρετικὰς περιστάσεις καὶ ὄχι. . ἐγὼ δὲ ἔχω ἀρκετὰς φρένας νὰ μὴ πιστεύσω ἕνα λόγον ἀφ' ὅσα μὲ λέγεις. Ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω ἀμέσως τὸν κ. Μπὶλ καὶ λάβω μίαν ὁμιλίαν μετὰ τούτου.

— Ὁ κ. Μπὶλ εἶνε ἐκτὸς τῆς πόλεως.

— Πότε ἀνεχώρησεν ;

— Χθές ... θὰ εἶνε διὰ ἓξ τοὐλάχιστον ἡμέρας ... μετέβη εἰς Βρίστολ.

— Τίς ὁ διευθύνων τὸ κατάστημα ;

— Τὸ κατάστημα διευθύνεται μόνον του ἀπεκρίθη οὗτος μειδιῶν.

— Δὲν εὐχαριστεῖσαι μὲ τὰς ἀγωνίας μου ἀλλὰ ζητεῖς ν' αὐξήσῃς ταύτας διαχέων περισσότερον σκότος πέριξ ἐμοῦ ... Λυποῦμαι νέε τὴν δυστυχῆ μητέρα σου, προφυλάξου ! θέτεις τὸν πόδα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς κακίας ἓν βῆμα σου ἔτι καὶ διὰ παντὸς ὠλίσθησας ἐν αὐτῇ ... θ' ἀντικρίσῃς τὸν Τάρταρον καὶ θὰ μετανοήσῃς ὅταν δὲν θὰ δύνασαι πλέον νὰ τὸν ἀποφύγῃς.

— Τί ἐννοεῖτε κυρία.

(Ἀκολουθεῖ).

98 ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΗΤΟΙ
Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὁ Διάβολος μᾶς ὁδηγεῖ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας. Μᾶς ἐξηγεῖ πῶς σχηματίζεται ὁ ἐκ τηλεγραφημάτων τάπης τοῦ γραφείου τούτου. Μᾶς παρουσιάζει τὴν δασκάλισσα Φαλάγκα Βλαδιμηρέσκου, καὶ μᾶς ἀποδεικνύει δι' αὐτῆς ὅτι ἡ Κοινὴ Γνώμη τῆς αὐτοκρατείρας Εὐρώπης εἶνε λανθασμένη.

σει τοῦ ὑπουργείου ἔκθεσιν ; τὴν ἐνταφιασμένην ἐν τῷ κονιορτῷ ὡς τοὺς δικαστικοὺς φακέλλους τῶν πρωτοδικῶν, ἐφετῶν καὶ ἀρειοπαγιτῶν ... Ἀλλὰ τώρα νὰ ἴδῃτε τί περιέχουν οἱ ἄλλοι οὗτοι φάκελλοι διὰ τὰς ἄλλας διδασκαλίσσας καὶ διὰ τὸ Ἀρσάκειον τὸ μεγάλο τοῦτο πορνοφυτόριον τῆς πρωτευούσης τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλου τοῦ ἑλληνισμοῦ ... ἰδοὺ κυρὰ Εὐρώπη οἱ φάκελοι, ἰδοὺ αἱ ἐκθέσεις τῶν διαφόρων κοινοτήτων, τῶν ἐντίμων καθηγητῶν καὶ γυμνασιαρχῶν τοῦ πανελληνίου.... λάβετε αὐτὰς εἰς χεῖράς σας, ἐξετάσετέ τας, ἀναγνώσετέ τας, δόσατε αὐτὰς πρὸς τὰς δύο δεσποινίδας σας νὰ τὰς ἐξετάσουν καὶ ἀναγνώσωσι, μελετήσατε αὐτὰς καὶ εἴπετε ἐὰν δὲν δικαιοῦμαι νὰ κάμω τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο κατοικίαν μου, μέγαρόν μου, καθέδραν μου.

Ἡ Κυρὰ Εὐρώπη μετὰ τῶν δύο δεσποινίδων ἤρχισαν νὰ διατρέχωσι τὰ διάφορα πρωτόκολλα, πρακτικά ! ἐκθέσεις ἀναφορὰς καὶ κατηγορητήρια τὰ ὁποῖα ὁ Διάβολος συνεσώρευσεν ἐνώπιον των καθ' ἣν ὥραν ὁ τρισκακοδαιμονέστατος Ἀχριμὰν προσεγγίσας ἠκροάζετο τὸν ῥυπαρὸν γέροντα γυμνασιάρχην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.'

Ὁ Διάβολος μᾶς ἔδειξε τί ἔπαθεν εἷς διδάσκαλος διότι ὡμολόγησεν ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς οὐδὲν κόμμα. Φοβερὰ συζήτησις μεταξὺ τοῦ Διαβόλου καὶ τῆς κυρὰ Εὐρώπης διὰ τὰς διδασκαλίσσας. Ἀποκαλύψεις τῶν ἄθλων των. Μαρτυρίαι πολυειδεῖς τῆς διαφθορᾶς των. Ἐθνοσυνέλευσις ἢ Ἐπανάστασις.

— Κύριε ὑπουργέ ! διδάσκω μὲ τὸν παρόντα βαθμόν μου καὶ γλίσχρον μισθόν μου, πρὸ εἴκοσι ἐτῶν προσεδόκων δὲ προβιβασμὸν παρ' ὅλων τῶν πρώην ὑπουργῶν τὸν ὁποῖον καὶ πάντες μοὶ ὑπέσχοντο, ἐὰν καὶ ἐγνώριζον ὅτι δὲν ἀνήκω εἰς οὐδὲν κόμμα, διότι φρονῶ ὁ διδάσκαλος ὀφείλει νὰ ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς μαθητάς του καὶ μηδένα ἄλλου.

Πληροφοροῦμαι σήμερον ὅτι καλοθελητής τις μὲ ἐσυκοφάντησεν ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ κόμμα τοῦ προκατόχου ὑμῶν διότι ἐποφθαλμιᾷ τὴν θέσιν μου, ἦλθον λοιπὸν πρῶτον νὰ σᾶς προσφέρω τὰ σέβημου ἔπειτα νὰ σᾶς δώσω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου ὅτι εἶνε ἀνακριβὲς ὅτι ἀνήκω εἰς κόμματα, παρακαλέσω δὲ καὶ ὑμᾶς νὰ μὲ ἐνθυμηθῆτε εἰς τοὺς προβιβασμούς σας.

— Πολὺ καλὰ κύριε γυμνασιάρχα ! μείνετε ἥσυχος ! θὰ κάμω ὅτι εἰμπορέσω. Ὁ ὑπουργὸς ἔκλινε μετὰ τοὺς ξηροὺς τούτους λόγους προσφέρων τὴν χεῖρα του διὰ σημεῖον ἀναχωρήσεως τοῦ σεβαστοῦ γυμνασιάρχου.

— Ὁ ἀγαθὸς γέρων τί ἤθελε νὰ εἰπῇ ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς οὐδὲν κόμμα !.... τοῦτο ἀκριβῶς εἶνε ὅτι θὰ τὸν καταστρέψῃ, αὔριον θὰ τοῦ κοινοποιηθῇ ἡ παῦσις του διὰ νὰ μάθῃ νὰ λέγῃ ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα τοῦ νῦν ὑπουργοῦ.... χά ! χά ! γελῶν τρανῶς ὁ Διάβολος εἶπεν.. Εἰς τὸν στενὸν νοῦν τοῦ ὑπουργοῦ οὐδεὶς εἶνε Ἕλλην, οὐδεὶς ἀληθὴς πατριώτης ὅστις δὲν ἀνήκει εἰς ἓν κόμμα προσέθηκε καγχάζων διότι ἔχει τὴν ἀνοησίαν καὶ τὴν βλακίαν συγχρόνως νὰ πρεσβεύῃ δογματικῶς ὅτι ἡ συμπολίτευσις καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις μονομαχοῦσαι εἴτε ἐντίμως εἴτε ἀτίμως καὶ ἐργαζόμεναι ποῖα διὰ παντὸς τεχνάσματος, πονηρίας καὶ κακοηθείας νὰ ὑποσκελίσῃ τὴν ἄλλην, εἶνε οἱ δύο ἥρωες τοῦ Ἑλληνισμοῦ οἱ δύο ἀρχιπατριῶται ἐνῷ εἶνε μηδὲν ἕτερον ἢ δύο ἐμπαθέστατοι καὶ τυφλοὶ ἐκ τῶν παθῶν των σκαπανεῖς ὑποσκάπτοντες τὰ θεμέλια τῆς Χώρας καὶ ἐξαντλοῦντες τὸ σθένος αὐτῆς.

Ἐνῷ ἐφλυνάφει ταῦτα ὁ Διάβολος ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Γῆς ὠρθώθη καὶ ἐκάθησε δὶς ἐκφράζουσα τὴν ἀγανάκτησίν της εἰς πᾶν ἔγγραφον τὸ ὁποῖον μετὰ προσοχῆς ἐπεξεργάζετο διὰ τῶν ὀμματοϋέλων της.

Τέλος ἔκραξε περιπατοῦσα καὶ διατρέχουσα τὸ δωμάτιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας θεατρικῶς ὑψηλοφώνως ἀναγινώσκουσα ἀποσπάσματα τῶν ἐπισήμων τοῦ ὑπουργείου ἐγγράφων, πρὸς τὰς δεσποινίδας της καὶ ἐμέ, τοῦ Διαβόλου στροφογυρίζοντος ἢ παίζοντος τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν του ἐμπαικτικῶς, κωμικῶς, εἰρωνικῶς.

— Θεέ μου ! Θεέ μου πῶς ἐπιτρέπεις πρὸς τὸν φιλόβορον, παμμυσαρότατον παναμείλικτον καὶ ἀσβολωδέστατον τοῦτον Σατανᾶ νὰ εὐωχεῖται εἰς τοιαῦτα μαῦρα σκάνδαλα ὁποῖα τὰ ἐλεεινὰ πλάσματά του αὗται αἱ δασκάλισσαι νυχθημερὸν ἐγείρουσι !... ἔτι δὲν δύναμαι, νὰ πιστεύσω Ἀχριμὰν ὅτι τὸ Ἀρσάκειον ἡ περίφημος φιλεκπαιδευτικὴ ἑταιρία ἧς εἶνε εὐεργέτης ὁ κ. συγγραφεὺς ἐδῶ εἶνε ὡς τὴν λέγει ἡ μεγαλειότης σου τοῦ Ἐρέβους καὶ Ταρτάρου, ἓν πορνοφυτόριον..., ἀλλὰ φοβοῦμαι οὕτω εἶνε.... ἀκροασθῆτε ἀπὸ τὴν Μεσσηνίαν καὶ Ἀρκαδίαν τί ἐπισήμως γράφουν. Αἱ δημοδιδασκάλισσαι δέον νὰ μετατεθῶσι διότι κατέπεσαν εἰς τὴν συνείδησιν τῆς κοινωνίας, εἰς τὴν συνείδησιν τῆς γυναικείας κοινωνίας, τοῦ τόπου δυσφοροῦντος διὰ τοῦτο. Τί φοβερόν !... ἀπὸ τὴν Ἠλείαν πάλιν γράφουν «περὶ τῆς διδασκάλου .. δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον τοῦ λοιποῦ νὰ ὑπηρετῇ ἐν τῇ σχολῇ.. . τὰ λοιπὰ δὲν γράφονται...» βέβαια δὲν γράφονται, οὔτε ἐγὼ τολμῶ, δεσποινίδες μου, νὰ σᾶς τὰ ἐξηγήσω... ὄχ ! ὄχ ! ἀκροασθῆτε πάλιν τί γράφει καὶ ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης τῆς Μακεδονίας. «Αἱ διδασκάλισσαι γευόμεναι τὰς διασκεδάσεις καὶ συναναστροφὰς τῆς πόλεώς μας ἤρχισαν νὰ κυνηγοῦν τοὺς νυμφίους διὰ τρόπου τὸν ὁποῖον αὗται νομίζουν ἐλευθέριον, ἵνα μή τι ἄλλο εἴπω.. τὰ ἄλλα δὲν γράφονται...» ἡ πανιερότης του, δεσποινίδες μου, πρέπει ἀρκούντως νὰ τὰς ἐδοκίμασεν, ὅπως γνωρίζῃ τόσον θετικῶς τὰ ὅσα δὲν γράφονται, διότι προσθέτει ὁ σεβαστὸς ἱεράρχης «δέον νὰ ἀφῶσιν αὗται κατὰ μέρος τοὺς νυμφίους, ἵνα ἐμπνεύσωσιν ὑψηλὴν ἰδέαν διὰ τοῦ ἀξιοπρεποῦς τρόπου των....»

— Καὶ ἀκόμη ποῦ νὰ προχωρήσητε, κυρὰ Εὐρώπη, εἰς τὴν ἔρευναν τῶν νηπιαγωγείων τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ τῶν παρθεναγωγείων διέκοψεν ὁ Διάβολος θριαμβευτικῶς. Ἐκ τῶν δέκα πέντε διδασκαλισσῶν μόνον μία ὑπανδρεύθη, αἱ ἄλλαι ἀπεδιώχθησαν διὰ τὴν ὑψηλὴν των μάθησιν καὶ τὴν μεγάλην ἠθικήν των καὶ ἀρετήν των, ἐμφαντικώτατα προσέθηκεν εἶτα ὁ Σατανᾶς πλήρης εἰρωνείας.

— Ἀλλ' ἐδῶ, δεσποινίδες μου, ἔχω ἄλλα πάλιν τρομερώτερα περὶ τῶν διδασκαλισσῶν καὶ τοῦ περιφήμου Ἀρσακείου, διέκοψεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη, οὐδεμίαν λαμβάνουσα σημείωσιν τῶν λόγων τοῦ Διαβόλου... ὦ Πλάστα μου ! ... ὦ Σωτήρ μου ! ... ὦ Παναγίτσα μου ! ὑποφέρεται νὰ ἔβγῃ ἄλλην μίαν φορὰν οὗτος ὁ Διάβολος, αὐτὸς ὁ Σατανᾶς ἀληθής ! νὰ ἡττηθῶ κατὰ κράτος καὶ αὖθις ἐγὼ ἐνταῦθα ; νὰ διαψευσθῇ τόσον ἐλεεινῶς ἡ Κοινὴ Γνώμη μου ; ...

— Κυρὰ Εὐρώπη δὲν ἔχεις δικαίωμα νὰ προσκαλῇς τὸν πλάστην ἀποκαλυπτόμενος καὶ τρέμων εἶπεν ὁ Διάβολος.

— Ἀλλ' ἀφοῦ ἐπικυρώνουσι καὶ ἐπισφραγίζουσι τοὺς λόγους σου τρισκατάρατε οἱ σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ οἱ ἐναρετώτεροι ἐντιμώτεροι καὶ οἱ σπουδαῖοι τοῦ βασιλείου οἱ νουνεχέστεροι καὶ νοημονέστεροι τοῦ ἔθνους οἱ πρακτικώτεροι καὶ ἠθικώτεροι τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς πολιτείας τί εἰμπορῶ πλέον ν' ἀντιτάξω ἐγὼ ἡ καϋμένη παρὰ τὴν θείαν δύναμιν ; Καὶ ἐὰν τρισέχθιστε φιλομῶμε παμμηχανότατε καὶ νεκροβόρε Ἀχριμὰν ἐξηπάτησες τινὰς αὐτῶν ὅπως σύμφωνα μὲ τὰς ἰδέας σου πάλιν ἀπέναντι τῶν γνωμῶν τῶν ἐπιλοίπων εὑρίσκομαι ἡττημένη τότε τί μέλλει γενέσθαι ; Φαντασθῆτε ὦ δεσποινίδες μου ὁ σοφολογιώτατος κ. Πετρίδης νὰ λέγῃ διὰ τὰς διδασκαλίσσας τὰς ἐξερχομένας ἐκ τοῦ Ἀρσακείου. Εἶνε ἀγράμματοι, ἀμαθεῖς, ἀδεξιώταται εἰς τὸ διδάσκειν καὶ γυμναὶ πάσης διδακτικῆς ἱκανότητος, πάσης θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς μεθόδου. Φαντάσου ὦ ἀκεραία μου καὶ γνησία δεσποινὶς Ἀλήθεια νὰ τὰς καλῇ ὁ ῥάθυμος καὶ στωϊκὸς Βιώνης ψυχράς, νωθράς, ἀπροθύμους, ἀτάκτους, φυγοπόνους, ἀμελεῖς, ἀκηδεῖς, ἐστερημένας πάσης συναισθήσεως τοῦ καθήκοντος καὶ παντὸς προσόντος διδακτικῆς ἱκανότητος... πῶ ! πῶ ! πράγματα ὅπου μανθάνω...ἀλλὰ πάλιν τί μᾶς λέγει ὁ λαϊκώτατος Βοῦλτσος. Οὗτος εἶνε ἀμείλικτος διὰ τὰς πτωχὰς αὐτὰς δασκάλας τὰς ὀνομάζει αὐτόχρημα σφαγεῖς τῆς θηλείας νεολαίας, πεφυσιωμένας, φενακιζούσας τοὺς ἁπλουστέρους, ἀγύρτισας καὶ ψιμυθιασμένας. Ἄρα τὰ τοιαῦτα δὲν εἶνε παραμύθια διότι ἰδοὺ καὶ ὀρθόφρων Γραφειάδης δεσποινὶς Ἱστορία λέγει. Αἱ δασκάλαι οὐκ' ὀλίγον ὀλισθαίνουσιν εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας μεταχειριζόμεναι τὰς μητέρας των ἐνώπιον τῶν ξένων ὡς ὑπηρετρίας.

— Εἶνε ἀκριβῶς ὅτι κάμνουσιν αἱ κοκόται καὶ οἱ νεόφυτοι πόρναι τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου. Ἀφ' ἑνὸς ἀναδεικνύονται μεγαλοπρεπεῖς ἑταῖραι, ἀφ' ἑτέρου παρουσιάζουν τοὺς γονεῖς των ὡς μαστροποὺς ἢ ὑπηρέτας πρὸς τοὺς ἐραστάς των, διέκοψεν ὁ Διάβολος ὅπως τραχύνῃ τὴν περὶ διδασκαλισσῶν Ἑλληνίδων ἰδέαν τῆς κυρᾶς Εὐρώπης.

— Καλά, καλά ! παμπονηρότατε καὶ ἀνηλεέστατε ! δὲν ἔχω ἀνάγκην τῆς βοηθείας σου, ὅπως ἐννοήσω τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀρσακειοτίτλων διδασκαλισσῶν.

— Ἀλλ' ὦ μεγάλη Αὐγοῦστα τῆς Γῆς παρέλειψας τοὺς λόγους τῆς λογιοτατίνας Αἰκατερίνης Βενιζέλου, εἶπεν ὁ Διάβολος.

— Διόλου· δὲν ἔληξα ἔτι ἡ καλοκάγαθος καὶ ἐνάρετος αὕτη κυρία Αἰκατερίνη, λέγει ὅτι τὰς θεωρεῖ ἀναξίας νὰ φέρωσι τὸν τίτλον τῆς διδασκαλίσσης, διότι ἐδείχθησαν καὶ ἀνάξιαι τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Κυβερνήσεως.

— Κἀγὼ φρονῶ τὸ ἐναντίον κυρὰ Εὐρώπη ἀνεφώνησεν ὁ Σατανᾶς, φρονῶ τοὐναντίον ὅτι εἶνε ἄξιαι τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἰδοὺ ἓν παράδειγμα σημερινὸν καὶ διδακτικώτατον. Τὸ κορίτζι ἡ δεσποινὶς Φαλάγκα Βλαδιμηρέσκου θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας εἰς τὸν οἶκόν του, τὸν ὁποῖον μετὰ πολλὰς πολυώρους ἐπισκέψεις θὰ τὸν κατορθώσῃ νὰ τὴν διακορεύσῃ. Θὰ συζήσουν ὁμοῦ τινὰς μῆνας θὰ κερδήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ θὰ τὴν διορίσῃ ἐντὸς τοῦ κράτους εἰς μίαν διακεκριμένην θέσιν, ὅπου σωφρονισθεῖσα ἡ δεσποινὶς Φαλάγκα τέλος θὰ νυμφευθῇ ἄνδρα πλουσιώτατον, διελθοῦσα δὲ τὴν τετάρτην παρθενίαν της θὰ ἀναδειχθῇ ἐπαξία τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ὑπουργοῦ, ἔληξεν ὁ καγχαστὴς δαίμων.

— Καλὸν νὰ γνωρίζωμεν καὶ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο· ἂς τελειώσωμεν τώρα· ἀρκετὰ ἐπληροφορήθημεν τοῦ ὑπουργείου τούτου.... δὲν φρονεῖτε δεσποινίδες μου ὅτι ἔχομεν πληρεστάτην ἰδέαν τῶν διατρεχόντων ἐνταῦθα.... ἄγομεν....

— Συγγνώμην μεγαλειοτάτη ! Ἐὰν τῷόντι ἔχετε πληρεστάτην ἰδέαν θὰ παραδεχθῆτε ὅτι ἡ ἐπανάστασις εἶνε ἐκ τῶν οὐκ ἄνευ ἐν τῷ βασιλείῳ τούτῳ. Ἐὰν δὲν ἔχετε πληρεστάτην ἰδέαν ὀφείλω καὶ δι' ἄλλων αὐθεντικοτήτων νὰ σᾶς καταπείσω νὰ τὴν παραδεχθῆτε ..,. αἱ ὁδηγίαι σας καὶ ὁδηγίαι μου Ἄνωθεν εἶνε ἢ νὰ μὲ νικήσητε ἢ νὰ ἡττηθῆτε εἰλικρινῶς καὶ ἀψευδῶς....

— Δὲν γνωρίζω τί περισσότερον δύναμαι νὰ πληροφορηθῶ ἀνηλεέστατε.

— Τί νὰ πληροφορηθῆτε μεγαλειοτάτη ; νά ! νὰ πληροφορηθῆτε καὶ νὰ διαβεβαιωθῆτε τὰ ἀποτελέσματα δὲν σᾶς εἶπον ὅτι ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων προσδοκῶ τὰς ἀγαθοεργίας μου, τὴν ἀμοιβήν μου, τὴν κατὰ τῶν ἀγγέλων νίκην μου, μέχρι τοῦδε ἔδειξα καὶ ἀπέδειξα ὑμῖν πράγματα καὶ γεγονότα ἀλλὰ δὲν εἰξεύρετε τὰ ἀποτελέσματα εἶπεν ὁ Διάβολος... καὶ ἐννοῶ γενικὰ τοῦ κράτους ἀποτελέσματα προσέθηκε.

— Καὶ ποῖα ἔσονται τὰ ἀποτελέσματα σκοτεινοειδέστατε Σατάν ;..... ὁποῖα δύνανται νὰ φέρωσιν ἀποτελέσματα εἰς ἓν κράτος τὰ τρελλοκόριτσα αὐτὰ σκοτοεργότατε Σατάν ; ὅπως πτοοῦμαι μίαν ἐπανάστασιν, ὅπως τίς πιστεύσει τὸ ἀδιόρθωτον τῶν πράξεών των ἵνα καταφύγῃ εἰς μίαν ἐπανάστασιν ; ἵνα σοὶ ἐπιτραπῇ μία ἐπανάστασις ; ἠρώτησεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη ἄκρως τεταραγμένη.

— Δίδετε καλὴν εὐκαιρίαν, ὅπως ἀντ' ἐμοῦ ἄλλοι ὁμιλήσουν, μεγαλειοτάτη ! Ἀκροασθῆτε τῶν αὐτῶν σοφῶν σας τὰς ἰδέας περὶ τούτου. Βλέπετε παραδέχομαι τοὺς ἰδίους εὐϋπολήπτους, ἀκεραίους, σοφούς, ἐντίμους καὶ πατριωτικωτάτους μάρτυράς σας, καὶ παραδέχομαι, ὡς θὰ παραδεχθῆτε, ὅσας καθυπέβαλον σκέψεις εἰς τὰς διαφόρους κυβερνήσεις, ἀλλ' αὗται ἀγρὸν ἠγόρασαν, ἀλλ' αὗται ὡς ἐκ τῆς ἀμαθείας καὶ ἀτολμίας των διεκρίθησαν οὐχὶ μεταρρυθμηταί, ἀλλὰ τρισάθλιοι μπαλωματίδες... ἰδοὺ τί λέγει ὁ ὀρθόφρων σας Γραφειάδης. Ἡ ἐπὶ τοῦ ἔθνους ἐπίδρασις αὐτῶν εἶνε ἥκιστα ἐπωφελής, καθιστῶσι τὴν διδασκαλίαν ἄγονον καὶ ἐπιζήμιον, σπείρουσιν ἀκάνθας ἐν τῇ πνευματικῇ ἀρούρῃ. Ὁ δὲ πιπεράτος Καραπιπέρης προσθέτει. Ἀλειφόμεναι δι' ἀρωμάτων καὶ στολιζόμεναι διὰ ψελλίων καὶ παντοειδῶν πραγμάτων τῆς ἐπιδείξεως πρὸς ἀρέσκειαν καὶ ἔκπληξιν τοῦ κοινοῦ ἀπαιτοῦσι παρὰ τῶν μαθητριῶν αὐτῶν ταῦτα ὅλως ἀντικείμενα τοῖς ἤθεσι τοῦ ἑλληνικοῦ γυναικείου φύλλου.

— Ἀλήθεια !.... αὐτὰ λέγει οὗτος ὁ μωρὸς Καραπιπέρης !.... φαίνεται ὅτι ἡ σοφολογιότης του ποτὲ δὲν θὰ ἐβγῆκε σπιθαμὴν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὅπως γράφει τοιαύτας ἀνοησίας ! καὶ τί ἐπιθυμεῖ οὗτος ὁ Καραπιπέρης μία δασκάλα νὰ παρουσιάζεται ἐνώπιον τῶν μαθητριῶν της ὡς πατζαβοῦρα καὶ ζητιάνα κουρελιασμένη καὶ νὰ βρωμᾷ ἀντὶ νὰ μυρίζῃ.... οἱ ἀνόητοι λόγοι τοῦ Καραπιπέρη μοὶ φαίνεται ὡς νὰ ἀνακλῶνται καὶ εἰς ἐμὲ τὴν ἰδίαν καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν γυναῖκα...φαίνεται ὁ ἄθλιος οὗτος σοφὸς θὰ ἔχῃ καμμίαν πατσαβοῦρα ἢ Ξανθίππην διὰ σύζυγον καὶ θέλει νὰ φέρῃ ὅλας τὰς γυναῖκας εἰς ἴσην μοῖραν μὲ αὐτήν..... ἄλλου σοφοῦ τὰς σκέψεις φέρε ὦ σκοτοβορέστατε ! τούτου δὲν πιάνονται ἔκραξε θυμοειδῶς μὲν ἡ κυρὰ Εὐρώπη ἀλλὰ μετὰ χαρακτηριστικῆς συγχρόνως ἱλαρότητος ὡς ἐνταῦθα νὰ κατέλαβε τὸν Διάβολον.

(Ἀκολουθεῖ).

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1892

		Ἀγορασ.	Πωληταί
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο)ο Δρ.		460 —	465.—
» 120 » » 5 ο)ο »		460.—	468.—
» 170 » » 5 ο)ο »		460.—	468.—
» 135 » » 4 ο(ο »		410.—	415.—
» 125 » » 4 ο)ο »		362.—	365.—
Ομολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		562.—	563.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3,690—	3,700.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . τ . .	»	167.—	167.50
Βομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	69.—	70.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	145.50	146.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	415.—	418.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	207.—	208.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . , .	»	147.—	148.—
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	60.—
Γενική Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	345.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	64.50	65.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	27.62	27 82
Λίρα Τουρκιας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Τρίμηνον Ἀπὸ ὁρ.	Μέχριδρ
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	35.40	35.50
Ἐπὶ Γαλλίας	»	140.—	140.50
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἑνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Wm EDGAR: WILLIAMS

CAPDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται οἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF

DOULTON & C

BURSLEM (Staffs) **ΑΓΓΛΙΑ**

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς εἴδους πιατικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλα Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμπόροις.

Οἱ κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA τοῦ Λονδίνου 38 Holborn Viaduct, E. C. γνωστοποιοῦν ὅτι εἶνε οἱ κατασκευασταὶ ἀστρονομικῶν ἐργαλείων παντοίου εἴδους, ἀνεροϊδῶν βαρομέτρων, θερμομέτρων κτλ. Κατάλογος μετὰ τῶν φωτογραφιῶν καὶ τιμῶν ἁπάντων τῶν εἰδῶν τούτων πέμπονται δωρεάν.

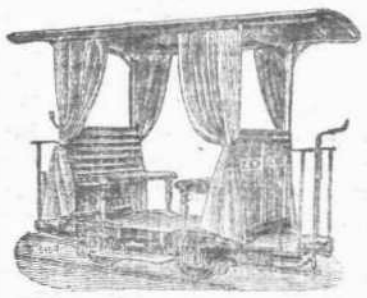

ARTHUR KOPPEL

BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

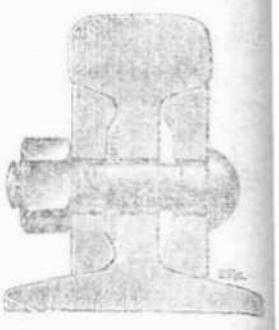

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε ΟΛΑ τὰ ἄλυτα προβλήματα τῆς Ἀλγέβρας Χατζιδάκη σαφῶς καὶ ἄνευ λαθῶν λελυμένα πρέπει νὰ πάρετε τὴν Κλεῖδα τῆς Ἀλγέβρας, τὸ μόνον ἐπαινεθὲν ὑπὸ ὅλων σχεδὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν εὑρίσκετε εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀντὶ 1.50.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ.—Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένου τούτῳ καταστήματι παντὸς εἴδους σιδηρικὰ εἴδη, δι' ἁμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἱππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἁμάξας καὶ φορτηγὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἁμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἁμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσέδες.

ΜΠΡΑΤΣΑ ἁμαξῶν καὶ λαιμαριῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάμουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σηρίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΑΞΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίκια καὶ καμουτσόξυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχόαι, μπρίκια, μῦλοι καφέ, μύλοι πιπεριοῦ, μαχαιροπείρουνα ὅλων τῶν ποιοτήτων, καρυοθραῦσται κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέρβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.

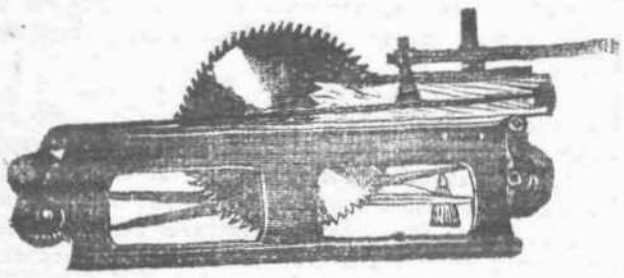

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πριγ.

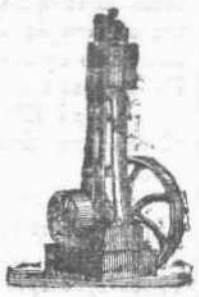

Κάθετος Ἀτμομηχανὴ

Ι. Μ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ἔπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

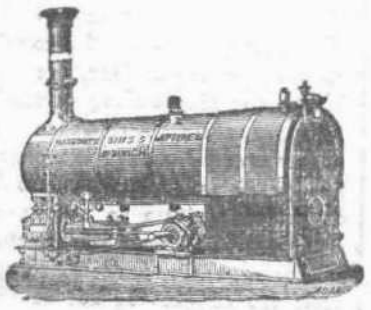

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανὴ

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ 2 ὁππων δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στερεοὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τούτοις ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστατῆς Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπῶλαι τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτέρας κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Τυπογραφεῖα καὶ Γραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 8